

67. évf., 2013. IX. 12., ára 50 dinár

25

Jó Pajtás

Keszeggel illik kezdeni!

Az 1. c osztály

A szabadkai Jovan Jovanović Zmaj Általános Iskolában szeptember 2-án volt az elsősök ünnepélyes fogadása. Az igazgatónő, Gubić Šelken Claudia üdvözlő szavai után a negyedikesek műsora következett. Ebben a tanintézményben 18 magyar kisdíák kezdte meg a tanévet.

Az 1. c osztály tanulói: Ágoston Teodor, Brenner Emese, Egedi Norbert, Jurcsák Attila, Jurcsák Nikolett, Kolar Ramona, Kósa Alexandra, Kovács Roland, Krnjski Belovljev Jovan, Losonc Erzsébet Lilly, Losonczy István, Mihajlov Berkes Florensz, Ozsvár Kitti, Rác Eleonóra, Szalma Gábiel, Vucelić Dimitrije, Vučelić Petra és Zemkó Lára. **Tanítónő:** Némedi Retek Zsuzsanna.

EMI

Tanévkezdő

Gubić Šelken Claudia igazgatónő

Jurcsák Hajnalka és Fehér Noémi citerán játszik

Mórahalom

A nyáron anyu révén eljutottam a mórahalmi fürdőbe. Szabadkáról indultunk egy tanács csoporttal. Busszal utaztunk, s a határon több órát várahoztunk, ezért nagyon örültünk, amikor végre megérkeztünk. Rögtön belevetettük magunkat a vízbe. Először a hullámfürdőbe mentünk. Ez egy olyan medence, melynek közepén egy nagy fémlabda ugrál, és nagy hullámokat hoz létre. Én ezt nagyon élveztem. Ezután az örvényes sodrásba mentünk. Ez meg egy olyan medence, ahol körbe visz az erős sodrású víz, de olyan része is van, ahol gyengébb a sodrás. Van, ahol vízesésszerűen hull alá a víz. Van csúszda, olimpiai medence, melegvizes fürdő, kénes fürdő, masszáz- és pezsgőfürdő, nagy nyomású vízz masszáz stb. Majdnem mindent kipróbáltunk. Amikor megéhezünk, a környező vendéglőkben csillapítottuk az éhünket. Szuveníreket és játékokat vettünk, én pl. egy vízipuskát. Már besötétedett, amikor elhagytuk a fürdőt.

Zámbó Illés, 6. osztály, Bácskertes

Milyen szerencsések vagyunk, hogy ide születtünk a Tisza mellé! Nyáron, a nagy melegben a folyó hús hullámai adnak egy kis enyhülést, ősszel, tavasszal pedig lehet csónakázni, pecáználni, kajakozni...

Ezen a nyáron sem panaszkodhattunk, elég hosszú ideig tartott a kánikula. Nem volt olyan nap, hogy ne mentem volna le a Tiszára, s szinte mindennap ott láttam a kis kajakosokat. Edzőjünkkel eveztek fölfelé a vízen. Délelőtt is, meg délután is. Készültek a versenyre.

Óbecsén az idén július 27-én szervezték meg a kajakverseny negyedik fordulóját. Ezen a napon is nagyon meleg volt, s mégis megtelt a Tisza-part nemcsak fürdőzőkkel, hanem versenyzőkkel, az őket kísérő edzőkkel, meg persze szurkolókkal.

A huszonegy fordulós versenyben 10–14 éves diákok korcsoportokban délelőtt tíztől délután négy óráig mérték össze erejüket.

A partról szülők, edzők, barátok biztatták a versenyzőket.

Az óbecseiek mellett ezúttal is versenyeztek a zentaiak, magyarkanizsaiak, bácspalánkaiak, zemuniak is. Persze én azokkal ismerkedtem meg, beszélgettem el, akik olvassák a Jó Pajtást.

Jól szerepelt a magyarkanizsai **Hubai Dávid** és **Ladányi Krisztián**. A 32 versenyző közül negyediknek futottak be a párosok versenyén, és az egyéni versenyben is részt vettek.

Ők már negyedik éve párosban is eveznek, s szép eredményeket értek el a versenyeken.

– Igen – mondják –, Apatinban, az országos versenyen voltunk már másodikok, egyszer meg negyediket.

– Engem megnyugtat a kajakozás – teszi hozzá Dávid –, meg hát jó érzés szép eredményt elérni.

A magyarkanizsai Bratstvo kajakklub tagjai még a hetedik **Sziveri Rita**, a középiskolás Raffai Renáta és a nyolcadikos **Poberai Anett**.

Ők szintén egyéniben meg négyesben is eveztek a versenyen.

Rita már hét éve kajakozik, s nagyon szereti ezt a sportot, s azt mondja, aki teheti, próbálja ki, nem bánja meg.

– Mivel anyukám edző, sok mindenre megtanított, például, hogy kell stabilan ülni a kajakban, a törzsmozgásra stb.

Renáta három éve úzi e szép sportot,

– Egyszer a barátnőmmel elmentem egy edzésre – meséli Renáta –, s megtetszett ez a sport, és maradtam. Megtanultam a kajakozás technikáját, s most már csak sokat kell edzeni, hogy kitartó legyek. Legutóbb Szarvason

Aki teheti, kajakozzon!

Befutott az óbecsei négyes

versenyeztünk, de jártunk már Apatinban, Belgrádban, Rumán, Mitrovicán, Zentán, Törökkanizsán... Azért szeretek kajakozni, mert jó kint lenni a friss levegőn, meg számomra nagy élmény siklani a Tisza vizén. Példaképpem Janics Natasa. Szeretnék én is olyan gyorsan, kitartóan evezni, és szép eredményeket elérni, mint ő.

Anett elmondása szerint a klubjuknak legalább 200 tagja van, s most azért jöttek kevesebben, mert készülnek a holt napi megmérettetésre, amikor a szarvasiak jönnek Magyarkanizsára versenyezni. Csóke Rudolf, az edzőjük is a szervezővel van elfoglalva, azért nem tudott velük jöni.

– Már három éve járok kajakozni – mondja Anett –, és nagyon megszerettem. Sokat járunk versenyezni, s megismerkedtem sok kajakozóval. Így a szerbtudásom is javult, ugyanis a versenyeken megbarátkoztam sok szerb nemzetiségű kajakozóval. Én is azt mondom, aki teheti, kajakozzon, mert nemcsak jó szép eredményeket elérni, hanem jó barátkozni is.

A zentai Tiszavirág klub tagjai közül ezúttal **Gere Gergő**, **Csabai Orsolya**, **Barta Éva**, **Fenyvesi Abigél**, **Gere Katalin** és **Kecskés Rozi** versenyzett.

Gergőnek a szülei, nagyszülei is kajakoztak, nem csoda, hogy ő is megkedvelte ezt a szép sportot.

– A Stevan Sremac iskolába járok – meséli Gergő –, s örülök, hogy a szüleim megszerették velem a kajakozást. Sok éremem van már. Nekem Marko Novaković a példaképpem...

Orsolya az Emlékiskola tanulója, s már négy éve kajakozik.

– Nekem is Janics Natasa a példaképpem – jelenti ki Orsolya –, s én is szeretnék olyan jó kajakozó lenni, mint ő. Meg hát vonzanak a szép eredmények, az érmek is. Már 20 éremem van, köztük arany, ezüst...

Évát édesapja írtatta be hat évvel ezelőtt a kajakklubba.

– Nekem már 70 éremem van – dicsekszik Éva. – No nemcsak az érmek miatt kajakozom, szeretek siklani a Tiszán, a jó levegőn lenni. Különben a szimpátiám is kajakozó. Jó sport ez, mert az edzések alatt szépen fejlődik az alakunk. Sokat járunk edzésre, ilyenkor verseny előtt reggel is és délután is. Télen pedig kondidzés van meg úszás. Én is csak azt tudom mondani, aki olyan szerencsés, hogy folyó mellett él, járjon kajakozni.

Abigél hat éve kajakozik, szerinte is, aki ezt a sportot úzi, jó alakja van, a fiúk pedig izmosak.

– Nekem Fehér Csaba az edzőm – mondja Abigél. Eléggé szigorú, de jó. Azért is szeretek evezni, mert jó a társaság, nekem is kajakozó a szimpátiám.

Katit az orvos ajánlatára írtatták be a kubba.

– Az alakom miatt mentem kajakozni – mondja Kati –, s végül megszerettem. Nekem még nincs éremem, de ami késik, nem múlik. Horváth Virág, az edzőm is biztat.

Rozi hatévesen kezdett el kajakozni. Ő már azt is tudja, mi mindent fejleszt a kajakozás.

– Nagyon szeretem ezt a sportot a jó társaság miatt. Ezenkívül fejleszti az egyensúlyérzékünket, az edzőnk pedig a sportszerűsége nevel. Én is azt üzenem a Jó Pajtás olvasóinak, hogy próbálják meg, kajakozzanak, majd megtudják, milyen jó evezni, szépen siklani a vízen – fejezi be beszélgetésünket Rozi.

Az óbecsei **Živanović Vladimír** e korosztály edzője elmondása szerint tavaly ünnepték az óbecsei kajakklub fennállásának 62. évfordulóját, s eddig sok-sok szép eredményt értek már el.

– Már öt éve a városban a kajakozók az év sportolói – meséli Vlado, s az a jó, hogy nem kell őket verbuválni, önként jelentkeznek. Szeretnek edzeni, s hallgatnak rám. Ennek a korosztálynak is 30 tagja van. Nagyon sokat foglalkozom velük, s örülünk a szép eredménynek. Az idén második helyezést értünk el, nyolc ponton múltott, hogy nem lettünk ismét elsők.

Dávid és Krisztián

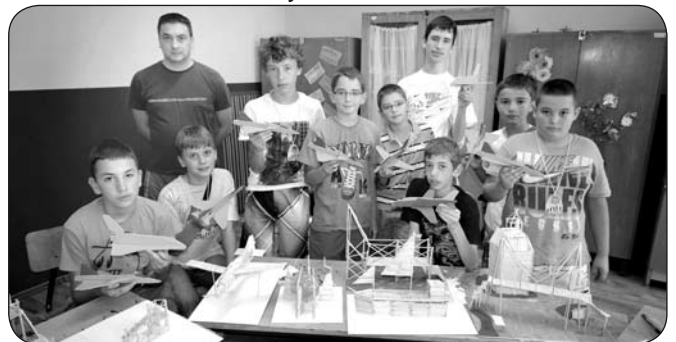
Játékosan nagyon komoly dolgokról

Huszonegy éve szervezik meg a korábban Bácskossuthfalván, azaz Ómoravicán, egy ideje viszont már a szomszédos Pacséron vidékünk legtömegesebb és – ha szabad a táborokat sok éve bejáró újságíróknak minősíteni – „legkomolyabb” szórakoztató, oktató és nevelő nyári gyermektáborait. Merthogy a tábor szervezés, a mottó és a kerettörténet megkreálása bizony komoly feladat. Besnyi Károly volt anno a tábor egyik megálmodója, s az első néhány tábor vezetője. Ezekben a korai táborokban még a Jó Pajtás is aktívan részt vett: nyelvművelő versenyünk győztes számára szerveztünk itt egy Jó Pajtás-csoportot... Rég volt, talán igaz sem volt. A tábor vezetését is jó ideje átvette már a fiatalabb nemzedék, így az ideji táborokat (a csoportmunkában elvégzett hosszú és alapos előkészítés után) az egykori ötletgazda utódja, Besnyi Szabolcs táborvezető bonyolította le a foglalkozásokat vezető oktatók és a szabadidős tevékenységet levezető és minden egyébre odafigyelő ifjvezetők segítségével. Most az ideji MIT-tábor mutatjuk be, ennek címe a valamikori matematika-informatika-tudomány-tábor nevéét és tartalmát élteti tovább, sporttal és kézművességgel kiegészítve. Volt tehát informatika, földrajz, önismeret, kézművesség, modellezés, ijátság, foci, fitnesz, hiphoptánc, néptánc – vagyis minden, amit a mai kismagyalányok és az elemista fiúk igényelnek. Mindez pedig a törzsféjlődés, vagyis az EVOLÚCIÓ témája köré fonva. Tanúsítjuk: az oktatás színvonalas, a szabad foglalkozás pedig fergeteges volt! A Jó Pajtás kismagyalozásának is megörültek a táborlakók, méghozzá nemcsak a lányok – hanem a fiúk is!

FEHÉR Mária & LENNERT Géza

Kézműves lányok karkötőket készítenek: Bodor Sára és Sekicki Bianka (Topolya), Mrvelj Sara (Szabadka, Jovan Mikić iskola), oktatójuk: Kórizs Tímea

A MIT táborban mindig erős a modellező csoport: Krizsán Tibor oktató, Kónya Leon (Nagybecskerek), Ördög Aurél (Szabadka), Borbély Adrián (Nagybecskerek), Ante Rešetar és Petar Rešetar (Újvidék), Nagy Gergő (Pacsér), Szecsódi Bálint (Óbecse), Bacslia Albert (Szabadka), Szebenyi Krisztián (Szabadka)

Földrajzosok: Lám, már meg is születte a megoldás – Kákonyi Erika földrajztanárnő kitzíti a feladat megoldásaként megjelent országok zászlóit

A Jó Pajtás féllórája: Gyenge Patrícia, Nagy Kinga, Fogel Valentina, Fazekas Nikoletta, Fazekas Nina szabadkai olvasóink egy terebélyes fa árnyékában

A picuroknak néha „anyukahiányuk” van...

Zsulyevity Zsolt oktató vezetésével érdekes feladatokat oldottak meg az önismereti csoport tagjai...

Mašić Goran és Pecsenka Gabriella útmutatásával weblapokat készítettek, de néha bizony játszottak is az informatikacsoport tagjai

Róma városa a császárság idején

Róma történetének kezdeteit, a város alapítását, lakóinak életét, harcait, a városukat védő hősök önfeláldozását a mondák őrizték meg. Amikor a római történészek népük múltját kutatták, ezeket a mondákat írásba foglalták. A rómaiak gondolkodásában mindig nagy szerepe volt a múlt emlékeinek, a történelmi hagyományaik megbecsülésének és megőrzésének. A mondák megihlették a költőket és a képzőművészeket is, akik versekben és szobrokban örökítették meg a római mondavilág nagy alakjait és eseményeit.

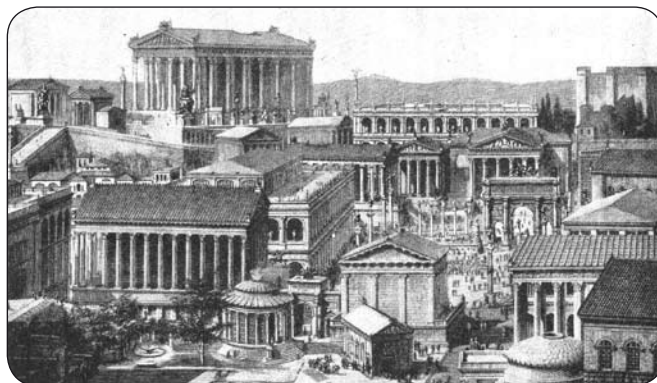
Róma történetének a város alapításától Augustus császár uralkodásának kezdetéig tartó szakaszát, mintegy 700 év eseményeit Titus Livius történész írta meg 142 könyvben. Ebből csak 35 könyv maradt ránk.

A köztársaság utolsó száz évéről hiteles, élethű leírást kapunk Julius Caesar történelmi műveiben. A császárok uralkodásának eseményeit számos kiváló történészi örökítette meg. Közülük kiemelkedik Tacitus és Suetonius írói munkássága.

Róma városa hét dombon és a köztük fekvő síkságon épült. A birodalom fővárosa, a császárok székhelye, a kormányzás központja volt. Sok száz éven át épült és szépült. Gyakran pusztította tűzvész és rombolta házait a Tiberis mentén az árvíz is. Néro császár idejében a főváros nagy része leégett, 14 kerületből csak négy maradt épen, de alig múlt el néhány évtized, és fényes palotáival, templomaival, díszes tereivel újonnan épült egyes utcáival, 4-5 emeletes bérházaival pompás világváros lett.

Épületeiről, műemlékeiről pontos összeírás maradt ránk. Az összeírást Nagy Constantinus császár (306–337) rendelte el abban az időben, mikor már a város hanyatlásnak indult. A császárok ugyanis a tartományokban új városokat alapítottak. Ide költözött a császári udvar, a hivatalnokok, a testőrök és az előkelők egy része. Az összeírásból kitűnik, hogy a csaknem egymillió lakosú Róma már a 4. század elején az akkori világ egyik legnépesebb, épületekben és műemlékekben leggazdagabb fővárosa volt. Bizonyítja ezt a következő néhány figyelemre méltó adat is.

A városban 423 templomot és szentélyt írtak össze. Ezenkívül 11 fóruma volt. Ezek tágas térségek, városnegyedek voltak, ahol a szobrokkal díszített középületek sorakoztak, és gyakran templomok is. A leghíresebb a Forum Romanum, Forum Piscatorium, Forum Cuppedinis stb. volt. A Város 28 nyilvános könyvtárral rendelkezett. Volt két cirkusz (Circus Maximus), öt színház és öt, hajócsaták megrendezésére alkalmas mesterséges tó. Volt még 11 fényűzően ellátott nyilvános fürdő, tornacsarnokokkal, sétányokkal, különféle szórakozási lehetőségekkel ellátott fürdőpalotákkal. A legnevezetesebbek: Agrippa thermái, Constantinus thermái, Diocletianus thermái, Néro thermái, Caracallae termái stb., ezenkívül a városban volt 856 közfürdő. A város 1352 víztárolóval és 144 nyilvános illemhellyel (amelyek nagyjából öblítéssel működtek) rendelkezett. Az egész város területén 254 pékség működött. Nem volt hiány a nagyméretű üzletházakból sem, legalább 10 bazilika, 290

Forum Romanum

raktárpépület sorakozott a területén. A városban volt még 1790 magánpalota és 45 500 bérház, többnyire 4-5 emeletesek.

Az 5. században a várost kb. 10 km hosszú kőfal vette körül, amelyen 25 kaput helyeztek el. A lakosság vízszükségletét 19 vízvezeték biztosította, közülük egyik-másik 30-40 km távolságról hozta a hegyi patakok vizét, helyenként föld alatti, másutt hatalmas, boltíves vezetékeken. Ezek a vízvezetékek táplálták a városzerte elhelyezett szökőkutakat is, ahonnan a lakosság – némi térítés fejében – hordta a vizet, amit saját költségén bárki a lakásába is bevezethetett. Az egész várost szennyvízvezető csatornák hálózta be. Közöttük is kiemelkedett a Nagy csatorna, amelyet még a királyság idejében kezdtek építeni. A boltíves építmény a dombok alatt haladt, benne hét ág egyesült.

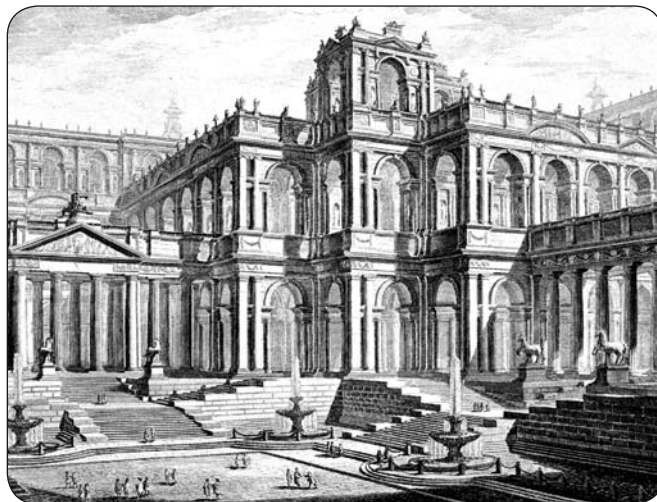
Rómában naponként csaknem egymillió ember élelmezéséről kellett gondoskodni. A piacra és a vásárcsarnokokba már a kora reggeli órákban megérkeztek a város környéki parasztek zöldségféléivel, gyümölcssel és lábasjósággal megrakott szekerei. Elfoglalták helyüket a pékek, a halászok, a hentesek, és hangos szóval kínálgatták portékáikat. Az elárúsítók asztalai roskadoztak a tömördek árutól. Csigá, osztriga, friss disznó- és marhahús, szalonna, vad és szárnyas, különféle fűszerek, ingyencsemegek várták a vevőket.

Róma volt a kereskedelem központja. Akinek pénze volt, mindent megkaphatott. Az előkelő üzletek Róma egyik főútvonalán, a Via Sacrán sorakoztak. Ékszerészek, aranyművesek, drágakőárusok, illatszerészek, selyemkereskedők boltjai kínálták a fényűzési cikkeket. Itt árusították a bútortokat, szőnyegeket, finom keleti szöveteket, műtárgyakat, divatcikkeket és selymeket. Nagy áruházai is voltak. Az egyik ötemeletes üzletházban 150 bolt állt a vevők rendelkezésére. A földszinten a gyümölcsöt és virágot árusították. Az első emeleten olajat és bort lehetett kapni, a második és a harmadik emeleten ritka külföldi fűszereket, a negyediket gabonát osztottak a rászorulónak, míg az ötödik emeleten halat árultak.

Összeállította: Uri Ferenc történész

A lángoló Róma

Az ókori Róma

Szent István-napi rendezvények Óbecsén

Az Óbecsei Petőfi Sándor Magyar Kultúrkör ismét kétnapos műsort szervezett, hogy méltóképpen megünnepeljük Szent István napját.

Augusztus 16-án a Csongrádi Fúvószenekar koncertjét az alsóvárosi Páduai Szent Antal-plébániatemplomban megtartott, kenyérszenteléssel egybekötött ünnepi szentmise követte. A kultúrkör előtt felállított színpadon, a Köztársaság utcában pedig ünnepi műsorra került sor. A megszentelt kenyér felvágása, ünnepi beszédek, a Csongrádi Fúvószenekar fellépése, a Petőfi Sándor Magyar Kultúrkör Szelence és Kiscimbora táncegyütteseinek ünnepi műsora után Szabó Dávid és Dancs Annamari, a Budapesti Operettszínház művészeinek műsora következett. Kókény Attila koncertjét és a tűzijátékot követően pedig hajnalig tartó utcából vette kezdetét. Másnap délután főzőversenyt szerveztek, s igazi népünnepélyre került sor a kultúrkör előtt. Gyermekprogramok is voltak a Than-emplékház, az Óko-Óbecse civilszervezet és a Petőfi kultúrkör kézműves csoportjával (kézműves foglalkozások, ügyességi- és társasjátékok, arc-, test- és körömfestés, hajfonás, rajzolás, színezés és festés).

Este a Petőfi Sándor Magyar Kultúrkör társas- és modern tánccsoportjának, valamint vendégeik műsora után nagy sikere volt Oláh Gergő koncertjének. Föllépett még Farkas-Jenő Balázs és zenekara, valamint az Idioteque & DJ Cigarette Mom (Electro War csapat).

K. E.

Az Óbecseiek

Ápoljuk anyanyelvünket!

Eljött a szeptember, vele együtt a tanévkezdés is. Lehet, hogy sokan a tanulás mellett olyasmivel is foglalkoznak majd, amiben örömet lelik. Már most, év elején jól tesztelték, ha eltervezitek, mi az, amit szívesen tanultok, esetleg versenyre is készültök belőle.

Varnyú Adél neve nem ismeretlen a Jó Pajtás olvasói előtt, ugyanis már két alkalommal bekerült a Simonyi Zsigmond helyesírási verseny döntőjébe. Ő már bizonyára készül...

Az Óbecsei Samu Mihály iskola nyolcadikos, színikitűnő tanuló. Most arról beszélgetünk, hogyan is jutott el immár második alkalommal erre a rangos versenyre.

A magyartanárnom, Fodor Anikó hatodikban meglátta a Jó Pajtásban a vetélkedőre való felhívást, s megkérdezte, kinek lenne kedve felkészülni és részt venni ezen a versenyen. Nekem volt, s készülni is kezdtem a tanárnoval, s eljutottam már akkor is Budapestre, a döntőre.

Tavaly szintén így történt. Csak most februártól Deissinger Ferenc Hajnalka magyartanárno készítet föl a vetélkedőre. Az iskolai versenyen továbbjutva kerültem a körzeti, majd a vajdasági versenyre. Mindkét verseny Újvidéken, a Petőfi Sándor iskolában zajlott. Nyolcan jutottunk tovább, ami azt jelentette, hogy mehettünk a döntőre, Budapestre. A zentai Bagdal Zoltán, Kreszó Krisztián, Katona Réka, az újvidéki Tápai Ramóna, a topolyai Tuvic Blanka, Turuc Réka, a szabadkai Fehér Flóra, valamint én, Óbecséről. Erről a Jó Pajtás is beszámolt.

Hogyan készültetek a versenyre?
Az internetről töltöttünk le régebbi teszteket, s azokat megoldottuk a tanárno segítségével.
Budapesten már sokkal többen versenyeztetek.
Igen. Voltunk vagy 150-en. Nemcsak Magyarországról, jöttek a Felvidékről, Kár-

pátaljáról, Erdélyből, meg mi voltunk Vajdaságból.

Nehéz feladatokat kaptatok a versenyen?

Nem. Teszteket kellett megoldani, s nekem könnyűek voltak.

E verseny célja mindenekelőtt anyanyelvünk ápolása, a nyelvhasználat iránt érzett felelősség tudat, és az anyanyelv szeretetének az erősítése, valamint a továbbtanuláshoz, az informatikai eszközök használatához, a munkavégzéshez szükséges helyesírási képesség fejlesztése.

Igen, valójában én mindig is szerettem az anyanyelvemet, de most, hogy eljutottam erre a budapesti döntőre, még jobban megszerettem. Informatikai eszközként a szavazógépet is megtanultuk használni, ugyanis ebben a témakörben volt csoportverseny is, ahol mi, vajdaságiak második helyezést értünk el.

Részt vettél a népmesemondó és szavalóversenyeken is. Hogyhogy most mégis a nyelvtan és helyesírási verseny mellett döntöttél?

Szeretek szavalni, mesét mondani, de mindig érdekelték a nyelvek is. Tavaly a nyel-

vi versenyen is ott voltam, meg a helyesírási is. Nem tagadom, szeretem a nagyvárost, különösen vonz Budapest.

Mi mindent láttál Budapesten?

Első nap városnézés volt, láttam a Duna-parton József Attila szobrát, majd sétáltunk Budára. Láttam a várat... Szépek a hidak, a Parlament...

Bizonyára meg is barátkoztatok a más városokból jött versenyzőkkel.

Ismerkedtünk az erdélyiekkel, a szabadkaiakkal... Azóta is levelezünk a Facebookon. Élmeny volt ott lenni! Az idén ismét jelentkezem a helyesírási versenyre, bárhol is szervezik meg.

A tanuláson és a nyelvtanversenyeken kívül foglalkozol-e még valamivel.

Szeretek a barátaimmal szórakozni, sétálni, meg hegedülnök is. Szeretek gyakorolni, s nemcsak a komolyzene, hanem a népzene is vonz. Ezenkívül sokat olvasok. A házi olvasmányok mellett Thomas Brezina sok könyvét is kiolvastam már. Valójában kiskoromban a nagymamám és az anyukám szeretette meg velem a könyvet, a meséket, később az olvasást. Szerintem, aki szeret olvasni, az megtanulja a helyesírást is.

A versenyen mi mindent kaptál még a díszoklevél mellett?

Budapesten kaptam egy könyvcsoportot: Karinhy Frigyes: A humor a teljes igazság, valamint A természet csodái című könyvet, meg sok folyóiratot.

Nyolcadikos vagy. A sok szép eredmény után gondoltál már arra, mi lesz, ha nagy leszel?

Igen. Gimnáziumba megyek, ide, Óbecsére. Még nem tudom, melyik nyelvet választom, mert az angol is szeretem. Angol- vagy magyartanár leszek.

Mit üzensz a Jó Pajtás olvasóinak?

Azt, hogy jelentkezzenek erre a versenyre, mert nagyon jó dolog szép eredményt elérni, eljutni Budapestre.

K. E.

Harcsafülnek muzsikálva

Köztudomású, hogy a halak elmenekülnek a zajtól. Ez alól csak azok az állományok képeznek ritka kivételt, amelyek örökké zajos helyeken tartózkodnak, és hozzászoktak. Ilyenek például a hidak körüli vízterületek vagy a dumdumzenés szórakozóhelyek meg zsvajos strandok tőszomszédsága. Ezek, mondtuk már, kivételek. A zaj által háborítatlan területek halai az erős, gyakran pedig a gyengébb hangoktól is megriadnak.

A horgász ezért mindig csendes (kiabálni focimeccsre járunk). Mozdulatai is kimértek, mert mind a parti dübörgés, mind a csónakban való dörömbölés – még ha nem is kergeti ki a világból – távol tartja a halat a horgoktól.

Jacques-Yves Cousteau

Éppen ezért szokatlan jelenségnek számít, amikor hangkeltéssel csalogatjuk a halat. A kuttyogatóról, egy ősi halászmodszerről van szó. Ha halászatot mondunk, akkor azonnal ipari, nagybani halkitermelés jut eszünkbe. A kuttyogatóról azonban tudni kell, hogy kezdetben halászok alkalmazták, de valójában horgászmodszert, hiszen felcsalizott horggal történik a halfogás.

Zoran Dinulović és Zoran Milivojević

A kuttyogató egyszerű szerszám, régebben kizárólag fából faragták, később megjelentek a fémből (alumínium) készületek, de gyártották műanyagból is. Ma többnyire hagyományosan fából készült szerszámok vannak forgalomban. Egyszerű szerkentyű a kuttyogató, markolata, vékony szára és domború vagy homorú korongja van, melynek átmérője 3–4 centiméter. Amikor ezzel a

szerszámmal püfölik a vizet, átható, jellegzetes hang keletkezik. Persze nem jön be elsőre, ezt is gyakorolni kell.

Hogy a kuttyogató hangjának hatására miért közelíti meg a csalit a harcsa... ez húzós. Először azért – mármint azért húzós –, mert ezzel kapcsolatban meglehetősen sok feltevés alakult ki. Mivel a tudomány ezzel a jelenséggel nem foglalkozott, tág teret hagyott a találgatóknak. Se helyünk, se időnk laza elméletek felsorolására, és nem is kívánunk benneteket ilyesmivel fárasztani. Csupán annyit: ha valamivel kapcsolatban tucatnyi bizonyíthatatlan magyarázat látott napvilágot, akkor egyik sem lehet pontos.

Vödörnyi kuttyogatólé

De hogyan állunk ennek a jelenségnek a tudományos megközelítésével? Erre a témára kísérlet még nem volt, csupán egy – ahogy már mondtuk is – megközelítés. Annak idején az Al-Dunára, a Vaskapuba látogatott Jacques-Yves Cousteau, a világhírű tengerkutató. A kuttyogató harcsahorgászok láttán kíváncsi lett arra, hogyan működik ez a módszer. Kérésére, mutassák be neki, két helybeli horgász – Zoran Dinulović és Zoran Milivojević – eleget tett. Kihajóztak, kuttyogattak, fogták a harcsát, Cousteau pedig a mindenféle műszerrel felszerelt kutatóhajójával, a Calypsóval követte őket. Tekintettel arra, hogy a kutatónak rövid idő állt rendelkezésére, nem érkezett behatóan foglalkozni a témával. Csupán annyit mondott: „Rendkívül érdekes! És ha egyszer olyan valaki érdeklődését is felkelti a jelenség, akinek sok pénze van, hamar választ kapunk a kérdésre.”

Ez évtizedekkel ezelőtt történt, Cousteau már nincs az élők sorában. Csak a horgászok, akik elmondták a történetet. Időközben azonban fejlődött a tudomány, ennek megfelelően a horgászok műszaki felszereltsége is. Megjelentek a szonárok, az egyszerűbbek aprópénzért beszerezhetőek, de a beszédesebb dara-

Takács István kuttyogató

bok sem kerülnek egetrengető összegekbe. Mindezzel párhuzamosan a horgászok ismeretanyaga gazdagodott, képzettsége javult. A kibővült ismeretanyag azonban nem adott egyértelmű választ, ehelyett az óvatos, kutató, következtető hozzáállás uralkodott el. Az ingatag, légből kapott találgatások lekerültek a pályáról, és már csak azok hangoztatják őket, akik talán maguk sem hisznek bennük.

Gyalus Ádám versenyen fogott harcsájával

Az egyik újszerű, tudományos ismeretekkel némileg megpatkolt, és műszaki magyarázatokkal fűszerezett álláspont a hadászati célokra kifejlesztett aktív szonár hanghullámainak visszaverődésével, és azok felfogásával hasonlítja össze a jelenséget. Ennek részletezése azonban alighanem meghaladja az általános iskolai tananyag által nyújtottakat.

De nem vetjük el a témát, alkalomadtán visszatérünk hozzá. Addig maradjunk annyiban: harcsafogáskor működik.

Buzás Mihály

• Ezen a napon történt • Ezen a napon történt • Ezen a napon történt •

Szeptember 12.

Mária, Irma, Ibolya, Tóbiás, Gurdó és Marion napja.

Irma: Az Irm- kezdetű germán női nevek német eredetű rövidülése. Alakváltozataival, az Irma és a német Erma névvel együtt Ermin, Irmin germán isten nevéből származik. Jelentése: Irmin istenség.

Tóbiás: Héber, latin eredetű név. Jelentése: Jáhré jó.

I. e. 490. IX. 12. (2503 éve)

Az Athéniak legyőzték a perzsákat a marathóni csatában. A legenda szerint a hírnök futva vitte a győzelem hírért Athénba. Mire odaért, annyira kimerült a futástól, hogy csak annyit tudott mondani, hogy „Győztünk!”, és holtan esett össze. Futása inspirálta a maratoni futást, melyet először az 1896. évi nyári olimpiai játékokon rendeztek meg. A táv ma 42,195 km.

1897. IX. 12. (116 éve)

Megszületett Iréne Joliot-Curie Nobel-díjas francia atomfizikus, fiziko-kémikus, Marie Curie lánya. A Nobel-díjas Curie házaspár leányaként 1932-ben édesanyjával, Marie Curie-Sklodowskával együtt felfedezte a neutronok behatolását az atommagba. 1934-ben férjével, Frédéric Joliot-Curie-vel 1935-ben az általuk felfedezett „új elemek előállításának radioaktív kémiaja területén végzett munkájukért” közösen kémiai Nobel-díjat kaptak.

Szeptember 13.

Kornél, János, Lujza, Móric, Mór, Amadii, Amáta és Ludovika napja.

Móric: A Móric 19. századi rövidüléséből származik. Más magyarázat szerint a Maurus rövidüléseként tartják számon. Jelentése: mór, szerencsén.

Amáta: Latin eredetű név. Jelentése: kedves, szeretett.

1931. IX. 13. (82 éve)

Matuska Szilveszter bécsi kereskedő és gyáros felrobbantotta a Bécsbe tartó nemzetközi gyorsvonat alatt a biatorbágyi vasúti hidat. A detonáció következtében a mozdony az első hat kocsival a viadukról a mélybe zuhant. A tragédiának 22 halális áldozata és 17 sebesültje volt. A csantavéri születésű Matuskáról és a vonatszeren-

csétlenségről Viadukt címmel film is készült.

1788. IX. 13. (225 éve)

New York City lett az Egyesült Államok fővárosa. Ma már Washington DC a főváros, de az USA legnépesebb városa továbbra is New York.

Szeptember 14.

Szeréna, Roxána, Ildikó, Ciprián, Emerita, Rozanna, Szerénusz és Szonóra napja.

Szeréna: Latin eredetű név, a Szerénusz férfinév női párja. Jelentése: derűs, vidám.

Roxána: Perzsa, görög eredetű név latin formája, Nagy Sándor feleségének a neve volt. Jelentése: világos, ragyogó.

1321. IX. 14. (692 éve)

Ravennában meghalt Dante Alighieri (eredeti nevén Durante Alighieri) olasz költő, filozófiai, politikai, nyelvészeti író. Az Isteni színjáték egy eltévedt lélek fáradtságos útját jeleníti meg realista módon a Pokolból a Purgatóriumon (Tisztítóház) át a Paradicsomba. Dantét Beatrice, a költő ifjúkori szerelme – a szépség, erény és bölcsesség megtestesítője – kíséri túlvilági vándorlása során, ahol mitológiai és történelmi személyek lelkével találkozik. Dante összes műve olvasható magyarul.

1851. IX. 14. (162 éve)

Egy nappal 62. születésnapja előtt meghalt James Fenimore Cooper amerikai író, a korai 19. század egyik legnépszerűbb és legtermékenyebb amerikai írója, a Bórharsnya és más indiántörténetek szerzője.

Szeptember 15.

Enikő, Melitta, Mária, Lóránt, Katalin, Roland, Töhötöm, Alpár, Imelda, Bogáta, Borisz és Hetény napja.

Enikő: Vörösmarty Mihály névalkotása az Enéh névből, -kő kicsinyítő képzővel. Jelentése: ünnö, szarvashén.

Borisz: Orosz, bolgár eredetű név. Jelentése: harc, harcos.

1890. IX. 15. (123 éve)

A délnyugat-angliai tengerparti Torquay városában Agatha Mary Clarissa Miller néven megszületett Agatha Christie angol krimiíró, Miss Marple és Hercule Poirot megalkotója. A krimi koronázatlan királynőjeként is szokták emlegetni. Hatvanhat detektívregénye minden idők legnagyobb példányszámban elkelt könyvei között szerepel. Csak Shakespeare műveiből és a Bibliából adtak el többet.

1928. IX. 15. (85 éve)

Alexander Fleming mikrobiológus-kutató más irányú kísérletei közben részben a véletlennek is köszönhetően felfedezte a penicillin antibiotikus hatását, forradalmasítva a fertőző betegségek gyógyítását és a harctéri sebesülések eredményes kezelését...

Szeptember 16.

Edit, Titusz, Soma, Kornélia, Kornél, Ambrus, Eugénia, Ciprián, Eufémia, Geminián, Imelda, Jozafát, Lúcia, Ludmilla, Milica és Ditta napja.

Edit: Germán eredetű név. Jelentése: birtok, örökség, vagyon, harc.

Eufémia: Görög eredetű név. Jelentése: a jót emlegető, szerencsét kívánó, jó hírnévnek örvendő.

1893. IX. 16. (120 éve)

Budapestben megszületett Szent-Györgyi Albert Nobel-díjas orvos és kutató, a C-vitamin felfedezője. Az 1920-as évek végén ismeretlen anyagot fedezett fel a mellékvesében, amelyet hexuronsavnak nevezett el. Végül a paradicsompaprikával folytatott kísérletei során azonosította a hexuronsavat a C-vitaminnal.

1437. IX. 16. (576 éve)

A Fehér Körös mellett Kápolnán tartott közgyűlésen az erdélyi magyar nemesek, a székelyek és a szászok véd- és dacsövetséget kötöttek. A testvéri uniónak vagy kápolnai uniónak nevezett szövetséget 1438. február 2-án a tordai országgyűlésen újítják meg. Ez volt a három nemzet első uniója Erdélyben.

Szeptember 17.

Zsófia, Paloma, Ildikó, Róbert, Ferenc, Emánuel, Ludmilla és Lámbert napja.

Zsófia: Görög eredetű név. Jelentése: bölcsesség.

Emánuel: A héber eredetű bibliai név, Immánuel névből származik. Jelentése: velünk az Isten.

1857. IX. 17. (156 éve)

Megszületett Konsztantyin Eduardovics Ciolokovszkij orosz fizikus, az űrhajózás alapelveinek első megfogalmazója. Az orosz űrkutatás atyja, a

rakéta mozgásegyletének felállítója, a tudományos űrkutatás rendszerének és lehetőségeinek egyik legfontosabb megfogalmazója volt. Megálmodta a modern űrkutatás kérdéseinek nagy részét, a folyékony hatóanyagotól a torlósugárgormányig és az űrhajós utasok többgenerációs kozmikus rakétájáig, melynek fedelzetén mesterséges gravitációt hoz majd létre az űrhajó forgása, és zárt ökológiai rendszer teszi lehetővé az anyagok regeneratív körforgását.

1877. IX. 17. (136 éve)

Meghalt William Henry Fox Talbot angol természettudós, a fényképezési eljárás egyik úttörője. Talbot Daguerrel egy időben kidolgozta a papírra való fényképezés technikáját és a papírnegatívok számára alkalmas előhívót. Ő dolgozta ki a róla elnevezett fényképszorozati eljárást (talbotpia). 1843-ban készítette az első fényképnagyításokat, és 1848-ban már megjelentette az első fényképekkel illusztrált könyvet.

Szeptember 18.

Diána, József, Richárd, Ambrus, Metód és Rikarda napja.

Diána: Római mitológiai név, a Hold, a szülés és a vadászat szűz istennőjének, a görög Artemisz megfelelőjének a neve. Jelentése: ragyogó, erdők, vadászat, fény, szülés istennője.

Metód: Görög, latin eredetű név. Jelentése: kutatás, nyomozás, csel, furfang.

1851. IX. 18. (162 éve)

Megjelent a New York Times első száma. Összesen 5000 példányban jelent meg, az ára 1 cent volt.

1819. IX. 18. (194 éve)

Megszületett Foucault (teljes nevén: Jean Bernard Léon Foucault) francia fizikus, aki ingájával bebizonyította, hogy a Föld tengely körül forog. 1850-ben megállapította, hogy a fény a vízben lassabban halad, mint a levegőben. Ugyanebben az évben – forgótükrök segítségével – megmérte a fény sebességét, eredménye 1 százalékon belül megegyezik a ma ismert helyes értékkel. Nevét a híres Foucault-féle ingakísérlet (1851) örzi, mellyel kísérleti bizonyítékot szolgáltatott a Föld tengely körüli forgására. Ehhez egy 67 méter hosszú dróton lengő, nehéz vasgömb mozgását elemezte a Panthéonban.

Szilvaillesztú ősz

Szeptemberben a nyár és az ősz találkozik egymással. Minthogy az időjárás csak lassan, fokozatosan változik, a két évszak egy ideig mintegy „karöltve” jár. Még melegen süt a nap, tarka virágok nyílnak, lepke és darazsak repülnek, de az éjszakák már hűvösebbek, s a bodza korábban fényesen feketéllő bogyói már kissé megfakulva, fonnyadtan kínálják magukat a vonuló posztátnak. A falvak utcái fölött, a kertekben és a szőlőhegyeken kellemes szilvailleszt terjeng, a fák szinte roskadoznak a hamvaskék gyümölcsöktől. Régi igazság, hogy a szilvalekvár akkor lesz a legízletesebb, ha szabad tűz fölött, nagy kondérban kevergetve főzik. A lustán szétterülő illat mágnesként vonzza a környék gyerekeit, hiszen igen élvezetes a készülő lekvárt a nagy fakanál hegyéről kóstolgatni. Októberi sétáink során a zöldet lassan felejtethjük, ugyanakkor a barna, a sárga, valamint a vörhenyes színek ezreinek változatát felvonultató lombokban gyönyörködhetünk, s feljegyzéseket készíthetünk akár egyetlen fa koronájának átszíneződéséről is. E tekintetben igen tanulságos lehet a különböző fajok jellemzőinek összevetése. A november többnyire vékony szálú, hideg esővel, rohamosan rövidülő nappalokkal, a völgyekben hajnalonként nedves és átláthatatlan ködfelhővel köszönt ránk, ez az időszak is alkalmas természetjárásra, az erdő és mező titkainak kutatására.

A természetet járva sok hasznos ismeretet gyűjthetünk. Természetesen – bármerre is járunk – nem megengedhető a szemetelés, a növények és az állatok bármilyen zavarása, életük veszélyeztetése. Ne vigyünk magunkkal táskarádiót, inkább a természet hangjaira figyeljünk, s igyekezzünk minden felmerülő kérdésre a választ is megtalálni!

Szeptemberben kezdődnek a halastavi lehalászások. Először csak a vízszint apadása látszik, majd elötlőnek a kisebb-nagyobb tócsákkal tarkált iszappadok is. Ez az ökológiai változás alapvetően meghatározza a tó madárvilágának összetételét is. Míg a feltöltött tavon nagy csapatokban úszkáltak a tőkés és csörgő récék, a nyári ludak, a szárcsák, s elszór-

va mindenütt téli ruhás búbos vöcsköket és kis vöcsköket figyelhetünk meg, az iszappadok a partimadaraknak kínálnak nagyszerű pihenő- és táplálkozóhelyet. Füstös és pajzsos cankók, bíbicek, parti és kis lilék, gulipánok, havasi partfutók keresik táplálékukat, a sekély vízben uszkáló apró rákokat vagy az iszapban rejtőző árvaszúnyoglárvaikat, a tömegesen megjelenő sirályok pedig a visszamaradt vízállásokban rekedt apró szeméthalakra vadásznak.

Pajzsos cankó

A nagy tógazdaságokban azonban mindig vannak feltöltött tavak is, ezért a récéknek, nyári ludaknak, szárcsáknak és vöcsköknek sem kell messzire menniük, egyszerűen átrepülnek a gáton, s átköltöznek a szomszédba. Minden tavon megfigyelhetjük viszont a szürke gémeget és a nagy kócsagokat, amint a leeresztett tófenéken álldogálnak, vagy éppen hasig a vízbe merülve lesnek felbukkanó zsákmányukra.

Októberben egyes tavakon nagy szárcsátömeget láthatunk. A vonuláshoz készülődő, szorosan összeverődő fekete madarak a közelítő ember felé fordulnak, fehér homlokpajzsuk messziről látszik, ám amikor átlépjük a számukra kritikusnak számító határt, repülve menekülnek a tó távolabbi, biztonságosabb részére. Míg a récék könnyedén, közvetlenül

Szitakötő

kelnek szárnyra a vízről, a szárcsák először szaladnak egy darabig a felszínen, miközben a szárnyaikkal verdesnek, s csak ezután emelkednek a levegőbe. A búbos és kis vöcsök pedig, ha csak tehetik, úszva távolodnak, illetve ha a nádas mögül kibukkanva váratlanul lepűk meg őket, a víz alá buknak, s jóval odébb jönnek ismét a felszínre.

Vidra

A kora őszi időszakban még a vízparton lesik a repülő rovarokat a tavi és a kecskebékák, s néha brekegni is halljuk őket. A zöld levelibékák viszont szeptemberben és október elején még gyakran hallatják a hangjukat. A fűzfágon vagy nádszálon ülő kis békák színe őszre a szép fűzöldről nemegyszer sárgásbarnára változik. Október második felében azonban már rendszeresen a fű között találjuk őket, amint téli pihenőhely után kutatnak.

Verőfényes őszi napokon rengeteg rovar repül a víz körül. Tarka szitakötők vadásznak a levegőben, s ha elfáradnak, valamelyik nádszálla telepednek pihenni. A horgászok tanúsíthatják, hogy néha a horgászbot hegyét választják, s oda következetesen visszatérnek. A parton járva esetleg ráakadhatunk a vidra jellegzetes, úszóhártás lábnyomaira, míg vízipocokkal és pézsmapocokkal különösen a kora reggeli órákban találkozhatunk.

Sch. E.

Kecskébéka

Sirály

A csikóhalak

A tengeri csikók Indonézia partjai mentén egészen Ausztráliáig, Európa, Afrika és Észak-Amerika atlanti-óceáni partjainál megtalálhatók. Egyes fajok Amerika csendes-óceáni partvidékének vizeiben élnek. A tengeri csikóállományról keveset tudunk, de a rákászok teliholdnál ezrével fogják ki a pázásra összegyűlt példányokat. Keresett akváriumhalak, bár fogságban keveset élnek és ritkán szaporodnak. Méretük változatos, a legkisebb csikóhal faj 17 mm-es, a legnagyobb 35 cm-es.

A barna és sárga összes árnyalatában előfordul, nem ritka foltos változata sem. Ha megrettennek, éheznek vagy fájdalmat éreznek, színük elhalványodik, bőséges táplálkozás mellett, a jóllét következtében színezetük élénkebbé válik. Színváltoztató tulajdonságukat arra is felhasználják, hogy beleolvadjanak a környezet összhangjába, elrejtőznek ragadozóik elől.

Törzsük oldalt lapított, hasuk nagy, kidomborodó, nincsen farokúszójuk, hanem farkuk fogószervvé alakul át. Jellemző a fej állása. Amíg a többi hal feje egyenes folyta-

tása a törzs tengelyének, addig a csikóhalaké szöveget alkot vele. Erősen görbülő nyakán ül és a lóéhoz hasonlít, innen kapta nevét is. Szemüket nagy látószögben tudják mozgatni, így testük mozgatása nélkül tudják szemmel követni a ragadozókat és kiszemelt áldozataikat. Bőrük pikkelyein többé-kevésbé kiemelkedő tüskék és dudorok vannak. Kopolyúik bojtformájúak, hasi úszóik hiányoznak.

A csikóhalak hosszú farkukkal átkulcsolva az angolnafű vagy a hínár szárán naphosszat lengedeznek, és megvárják, amíg valamilyen táplálékállat kerül a közelükbe. A mozgásuk igen sajátos, többnyire függőleges helyzetben lebegnek. Mozgásuk iránya az úszó beállításától függ, s e szerint függőlegesen emelkednek a felszín felé, vagy pedig hasoldalukkal előre vízszintesen haladnak. Amint szákmányát kiszemeli, szájüregéből előbb minden vizet eltávolít, végül szájába szippantja a betóduló vízzel együtt az áldozatot. Az így keletkező örvény olyan erős, hogy nagyobb termetű garnélákat is magával ragad. Az apró rákok és a különféle lárvák kiemelt helyet foglalnak el menüjében.

A legtöbb csikóhal monogámiában él párjával, rendszeres udvarlással erősítik kapcsolatukat.

ÁLLATKIRAKAT

Oroszlánnak állított be kutyát egy kínai állatkert

Oroszlánnak állított be kutyát egy kínai állatkert – sikertelenül. A látogatók felháborodtak, hogy az Oroszlánok feliratú, félig zárt, félig ketrec lakrészben csak kutyát láttak, és abból is mindössze egyet.

Az oroszlan szerepét az állatkert egy tibeti maszti fra osztotta, amely ugyan nagy testű és lehet hímoroszlánt idézőre nyírni a bundáját, ám azt még akkor sem mondhatni, hogy kiköpött afrikai oroszlan. A Honan tartományban található állatkert ráadásul nem fáradozott a kutya oroszlanosra nyíratásával, így a látogatók rögtön tudták, hogy nem oroszlant látnak, csak kutyát. Ráadásul az eb még el is ugatta magát.

A felháborodott látogatóknak az állatkert szóvivője azt mondta, hogy van egy farkas is az oroszlanok helyén, de azt most nem látni, mert bent pihen, az oroszlanok pedig azért hiányoznak, mert elvitték őket pározatni egy másik állatkertbe.

Az állatkert látogatói azonban nemcsak oroszlant nem

láttak, hanem leopárdot sem. A Leopárdok feliratú rácsok mögött rókaszerű lények mászkáltak, de legalább nem vörös, hanem leopárdosra festett bundában. A kígyók sem bizonyultak tökéleteseknek, őket borotvált és pikkelyesre „sminkelt” patkányokkal próbálta megszemélyesíteni az állatkert.

A South China Morning Post című kínai lap megjegyzi, hogy Kínában korábban is előfordultak állatkerti csalások: előszeretettel pingáltak kutyákat fekete-fehérre, hogy pandamedvéknek hazudják őket. A szóban forgó louhói állatkert azonban túltett mindenben, ennek köszönheti, hogy állalatairól több fotót is feltettek látogatói a világhálóra. A megjegyzéseket írók között akad, aki szerint nem kizárt, hogy éppen a rendkívül primitív csalási próbálkozás okán felszökik az állatkert látogatottsága. Az illető további hamisítási javaslatként felvetette, hogy kiáltson ki az állatkert földgíliisztákat óriáskígyóknak.

Csimpánzoknak tartottak festőviadalt

Majmokat versenyeztettek festészeti tudásukból és művészi tehetségükből az Egyesült Államokban. Az első díj tízezer dollár volt.

A viadalon csak csimpánzok indultak, a győztes Brent lett, egy 37 éves példány, amely nem majmolja a többieket, hanem egészen sajátos technikával dolgozik: még csak ecsetet sem használ, hanem a nyelvével nyalja fel a különböző színű festéket a vászonra. A festék nem tartal-

maz mérget vagy egyéb, egészségre ártalmas anyagot.

Brent egy louisianai csimpánzmenhelyen él, mondhatni „majmidóshonban”, mert már nyugdíjas, korábban laboratóriumi kísérletekhez használták. Az AP amerikai hírügynökség tudósítója megjegyzi, hogy ottjártakor nem tudta nyilatkozatra bírni a majmot, mert az éppen aludt.

A festészeti versenyen további öt másik amerikai majomház

csimpánzai vettek részt. A második helyezett ötezer dollárt nyert, de további ötezret Jane Goodall világhírű főmőlőskutatótól is kapott különdíjként, így neki is összesen tízezer dollár ütötte a mancsát. A harmadik helyezett 2500 dollárban részesült, a további résztvevők pedig fejenként 500 dollárt kaptak. A pénzdíjakat természetesen nem a nyertesek dorbézolják el, hanem a majommenhelyek kapják. A zsűri a közönség volt, több

mint 27 ezer ember szavazott a világhálón bemutatott festményekre, illetve azok alkotóira.

RÜGYFAKADÁS

Egy középiskolai magyartanár nő

A mai riportomat édesanyámmal, Szabó Cibolya Terézszel készítettem. A foglalkozásáról kérdezgettem, és meglepő válaszokat kaptam.

- Először is, mi a te foglalkozásod?
- Magyartanár nő vagyok.
- Hol dolgozol?
- A volt MESZC-ben, az Ivan Sarić középiskolában.
- Miért választottad ezt a hivatást?
- Azért, mert szeretek a fiatalokkal lenni, és szeretném, ha sikerülne megszerettetnem velük az anyanyelvüket és az irodalmat.
- Erre már középiskolás korodban is készültél?
- Nem. Én szakközépiskolát végeztem, így ma már büszkén állíthatom, hogy szakképzett élelmiszer-eladó lehetnék.
- De aztán egyetemre jártál, hogy lettél magyartanár?
- Úgy, hogy az egyetemen bölcsészetet tanultam.
- Tetszik a munkád?
- Igen, nagyon szeretem ezt csinálni.
- Mit szeretsz benne?
- Mindent. Annak örülök, hogy azt csinálhatom, amit szeretek.
- És mi az, amit nem szeretsz?
- Igazából olyan nincs. Bár nehezemre esik a sok papírmunka.
- Mióta dolgozol magyartanárként?
- 1989-től, 23 éve.
- És hány iskolában dolgoztál eddig?
- Kettőben.
- Melyek ezek?
- A mostani iskolám, előtte pedig a Bosa Miličević iskola.
- Hogy jutott eszedbe, hogy magyartanár nő légy?
- Kiskoromtól kezdve arra vágytam, hogy rám figyeljenek, és úgy gondoltam, hogy ehhez nem kell hírnév, csupán egy tanári hivatás.
- Gondolom, hogy töprengtél kiskorodban azon, hogy mi leszel, ha nagy leszel. Ezenkívül megfordult-e a fejedben másik szakma?
- Mikor befejeztem a hatodikot, mélyen elgondolkodtam két munkán. Az egyik ez volt, a másik a matektanári.
- És miért a magyartanári mellett döntöttél?
- A középiskolában elég rossz magyartanáraim voltak, s meg akartam mutatni, hogy én jó vagyok tanárnak is, meg magyarból is.
- A családban foglalkozott-e valaki ezzel a szakkal?
- Nem. Eddig még nem.
- Szeretnéd?
- Szeretném, ha a gyerekeim is követnének ebben, de csak ha ők is akarják.
- Mikor először megfordult a fejedben a pályaválasztás, ez volt az első kívánságod?
- Nem, óvodás koromban óvónő szerettem volna lenni.
- Ha lehetne, változtatnál-e a munkakörödön?
- Jó lenne, ha kevesebb lenne a papírmunka, több lenne a fizetés meg a szabadnap. De ha semmi sem változik, én akkor is maradok e mellett a hivatás mellett.

Romic Márta, 7. osztály, Đuro Salaj iskola, Szabadka

Városi közlekedés Halandzsavers

*Tu-tú..., tü-tú..., brm, brm.
Brm, brm, tü-tú, tü-tú...
nino-nino... svirino.
Hambada szá le füs,
zsehuni hama a la la metavola,
csak a la ja zsvajva,
menta auta la korha,
ja brm, brm.*

Rizsányi Manuela, 8. osztály, Kis Ferenc iskola, Szilágy

„Ki volt a tanítód?”

Az én tanítóm Gergely Antal tanító bácsi volt.

Az első nap az iskolába édesanyám vezetett, és mikor beléptünk az iskola udvarába, nagyon nagy izgatottság fogott el, mivel csak néhány óvodástársam arca volt ismerős. Amiatt is izgultam, hogy ki lesz a tanítóm. Nagyon reméltem, hogy kedves tanító nénim lesz, de ez a remény nem teljesült. Gergely Antal tanító bácsi odament a mikrofonhoz, és azt mondta, hogy ő az első bé osztály tanító bácsija. Nagyon megijedtem, de amikor humorosan mutatkozott be, rájöttem, hogy nem is olyan ijesztő. Felvezetett minket az osztályba, és ott mindannyian bemutatkoztunk. Akkor úgy láttam, hogy ez a hely nem is olyan rossz.

A tanító bácsinak rövid, hátrafésült, őszesfekete haja volt, és mindig elegánsan, de kényelmes ruhákban járt, és fekete aktatáska volt a kezében. Nagyon jól tudta az osztályt fegyelmezni, de közben nagyon jókat szórakoztunk, mert tudott kedves, vicces is lenni. A szigora ellenére mégis történt néhány csintalanság, például az ajtót leszedtük a helyéről, a szemetest összetörtük. Nagyon sok jó élményben volt részünk. Sokszor felléptünk, furulyáztunk és énekeltünk a színpadon vagy a tornateremben. Voltunk kirándulni, egy kamion hátuljában utaztunk el a Kós-tanyára és a Kátai-tanyára.

Nagyon jó tanító volt. Ha valaki közülünk elesett, és leverte a térdét, vagy elvágta az ujját, rögtön fertőtlenítette és bekötötte a sebet. A tornaórát és a zeneórát szerettem a legjobban. Tornaórán sok játékot talált ki. Volt, mikor a töltésre mentünk a futóversenyre gyakorolni. Zeneórán sokat énekeltünk, éneklés közben mindig gitárral kísért minket. Sok dalt tanultunk meg furulyázni.

Nagyon szerette az osztályt. A felső osztályba való távozásunk után még egy osztállyal megpróbálkozott, de azok annyira rosszak voltak, hogy nem bírt velük, és ezért elhatározta, hogy most már nyugdíjba megy, aminek az osztály nem nagyon örült.

A tanító bácsinak nagyon köszönöm, hogy végigvezetett ezen a négy alsós éven. Remélem, sok szép és nyugodt nyugdíjas éve lesz még.

Sirovica Krisztina, 7. osztály, Cseh Károly iskola, Ada

Magyarázom a bizonyítványom

Vége lett az ötödik osztálynak, amitől nagyon féltem. Minden új volt számomra, a tanárok, új osztálytársak, minden óra más – más teremben... egyszóval nagyon féltem. Az utcabeli gyerekektől is hallottam, hogy itt majd bizony többet kell tanulni, mint negyedik osztályban, meg, hogy nagyon szigorúak a tanárok.

Tehát visszatekintve az ötödik osztályra, igen is sokat kellett meglegíteni a széklet, hogy a tudás a fejembe menjen. Megismertem a tanárokat, ki hogyan kéri vissza az anyagot, amit előadott, és így év végére egészen belejöttem. Mégis a félévi bizonyítványomban a sok ötös mellé bekerült egy ronda négyes is. Év végére még többet tanultam, nagyon sok szorgalmi feladatot elkészítettem, hogy a bizonyítványomba csak ötösök legyenek. Még az utolsó héten is feleltetett a tanár nő abból a bizonyos tantárgyból, amiből négyesem volt, de már nem írta be a naplóba, mert már annyi ötös volt a kockámban, hogy több jegy már nem fért bele. A tanár nő végül is úgy döntött, hogy megérdemlem az ötöst. Szerdai napon volt a bizonyítványosztás, nagyon örültem, hogy színikitűnő lettem, és boldogan futottam haza, hogy megmutassam a szüleimnek a kitűnő bizonyítványt.

Ők nagyon megdicsérték az egész évi szorgalmas tanulásomért, és a kitaró „munkámért” megajándékoztak egy Samsung Galaxi Mini mobiltelefonnal, amire már régóta vágytam.

Zserai Petra, 6. osztály, Hunyadi János iskola, Csantavér

Földrajztanárnőm

Amióta világ a világ, az okosabb emberek tanítják a fiatalokat. Régen az öregek dolga volt, ma már a tanárok végzik ezt a nehéz, de annál szebb feladatot.

Sok kedves tanárom, tanárnőm van, mégis szeretnék egyet kiemelni: Kovács Ildikó földrajzoktatómat. Első látásra megkedveltem. Alig magasabb nálunk, szinte elvesz a gyerekek között. Hosszú fekete haja és kék szeme van. Mindig csinosan öltözködik. Az óráin sokat nevetünk, mert nagyon szórakoztatóan adja elő a tananyagot, de ha rosszkedünk, előveszi a szigorú énjét, és megdorgál minket. Nemrég szervezett egy tuti utat Erdélybe, ahol többek között megláthattam Déva várát, amiről már magyarórán egy balladát is tanultam.

Örülök, hogy ilyen kedves és megértő tanárnőt kaptam. Igyekszem minél jobban helytállni, és elsajátítani a tananyagot, hogy ő is boldog legyen.

Szatmári Viktória, 5. osztály, J. J. Zmaj iskola, Magyarakanizsa

Színes vers

*Fehér színű a kréta,
azzal írunk a táblára.*

*Sötét az éj, fekete,
mint a bogrács fedele.*

*Gyönyörű a kék,
mint a csillogó ég.*

*A lila is szép,
efelől nincs kétség.*

*Ragyog a sárga,
mint a nap aranyló sugára.*

*Ó, a zöld,
tőle oly csodás a föld!*

*A rózsaszín a kedvencem,
alkonyatkor azt csodálom az égen.*

Kőrösi Kitti, Cseh Károly iskola, Ada

A jó tanuló

Most az osztály legügyesebb diákjáról írok.

Ez a lány okos teremtmény, és egyben szép is. Mindig a legújabb divatot követi. Barna haját összefogva hordja, de majdnem minden lány ezt csinálja. Nagyon szereti az élénk színű, mintás ruhákat. Mindig kipróbálja az új dolgokat, és ebből is tanul. Nagyon szeret új barátokat szerezni, mert így mindig lesz valaki, akivel játszhat. Bőségesen van neki tudása, amit ki is használ. Minden tanár és tanárnő kedveli, mert ügyes, precíz és okos. Nagyon szeret kézimunkázni, ő készíti a legtöbb plakátot és makettet közülnünk. A versenyeken legtöbbször benne van az első háromban, és ezért ötöst kap. Nála nincs olyan, hogy valamit elvállal, és nem csinálja meg. És amit a tanárok mondanak, mindig megszívleli, és próbálja kijavítani a hibáit. A tanárok is elégedettek vele. Nagyon ritka az az óra, amikor szidást kap. Igaz, hogy nem tanul sokat, de a sok olvasástól és a tudományos tévéműsorokból előre megtanulja mindazt, amit mi az iskolában, és még abban is előnye van, hogy az apja három tantárgyat is tanít. Ez sok segítség neki.

Szerintem jó jó tanulónak lenni, méltán állíthatom, hisz én is az vagyok.

Graca Sóti Ágnes, 5. osztály, J. J. Zmaj iskola, Magyarakanizsa

RÜGYFAKADÁS

Fölülmultam önmagam

Ez a történet még alsós koromban esett meg velem.

Egyszer a tanító néni kihirdette, hogy a következő héten ellenőrzőt írunk a törtékből. Néhányan megijedtünk e mondat hallatán, mások viszont magabiztosan mosolyogtak. Sajnos nekem a törték voltak a gyengéim. Mikor hazaértem, közöltem a szüleimmel a hírt. Ők nem tudtak belenyugodni abba, hogy a kislányuk rosszabb osztályzatot kap a négyesnél. Még aznap délután apa leültetett az ebédlőben, és elkezdte magyarázni az anyagot, de én nem értettem meg. Egész héten próbálkoztam megértetni velem, és a végére valahogy sikerült is, de nem voltam biztos magamban. Elérkezett az ellenőrző napja. Izgatottan vettem a kezembe a ceruzát. Átnéztem a lapot, és voltak olyan feladatok, amiket tudtam, de voltak olyanok, amelyekről féltem. Csak írtam és írtam.

A nagy csönd közepette egyszer csak megszólalt a csengő. Most már mindenki beadta az ellenőrzőjét. Hazatértemkor a szüleimnek az volt az első kérdése hozzám, hogy milyen volt az ellenőrző. Én csalódottan közöltem, hogy nehéz. Így nem is vártak jó osztályzatot. Már másnap kikaptuk a feladatlapokat. A tanító néni az egyesekkel kezdte, majd a kettesek és a hármasok kerültek sorra. A nevem nem volt ezek között. Már büszke voltam magamra, ám amikor a négyesek következtek, biztos voltam benne, hogy ott lesz az én ellenőrzőm is. De nem, az ötösökhöz érteztünk. Az osztályzatom ötös lett. Büszke voltam magamra. Mikor hazaértem, ez volt az első, amit elmondtam apunak. Elégedett hangon mondta: „Na látod, hogy ügyes vagy.” Ez csak egy mondat, de számomra hatalmas nagy dicséret.

Ez volt az a történet, mikor felülmultam önmagam.

**Temunović Nikol, 6. osztály,
Hunyadi János iskola, Csantavér**

Utazz velem!

*Van nekem egy
csodás álmom,
jöjj hát velem,
kis barátom!*

*Napszemüveg,
kalap kézben,
vár a tenger,
útra készen!*

*Úti célom Hawaii,
fűből szoknya, s
tánc hajnalig!*

*Szikrázik a
napnak fénye,
pálmafák
lengedeznek a szélben.*

*Virágfüzérek
a nyakban,
útra kélünk
pirkadatban!*

**Bakos Alexandra, 8. osztály,
Hunyadi János iskola, Csantavér**

RÜGYFAKADÁS

A kavics

Egy napon a határban bicikliztem, és egy hullócsillag-szerűséget láttam. Ahogy megítéltem, nem messze tőlem esett le. Mivel későre járt, nem néztem meg, hanem elmentem haza.

Egész éjjel azon gondolkodtam, hogy mi van akkor, hogy ha nemcsak úgy láttam, hanem tényleg leesett. Úgy döntöttem, hogy másnap elmegyek, és vetek rá egy pillantást. Másnap reggel az volt az első dolgom, hogy biciklire pattantam, és kimentem a határba. Ott nem láttam mást, csak egy rakás különböző kavicsot. Kiválogattam őket méreteik szerint, és a közepesek voltak a legszebbek, de volt ott egy olyan is köztük, amely egy széndarabra hasonlított. Én azt hazavittem, mert valami különlegeset éreztem benne. Megkérdeztem a szüleimet, hogy ez meg mi lehet, azt mondták, hogy ez egy kődarab, de én tudtam, hogy nem egy egyszerű kődarab, mert én megláttam a szépségét.

Elhívtam egy jó barátomat, aki elég nagy szakértője a köveknek, ugyanis ő kő- és kavicsgyűjtő volt. Azt mondta, hogy ez valamilyen elszíneződött, szenes kavics lehet. Ő sem tudta megállapítani, hogy pontosan mi lehet. Úgy gondoltam, elviszem a nagyszüleimhez, talán ők már láttak ilyesmit. Útközben elestem a kerékpárral, és félbetört a kavicsom. Összeszedtem a darabjait, és folytattam az utamat. A nagyszüleimnél észrevettem, hogy csillog a belseje, és a nagyszüleim azt mondták, talán gyémánt porszemek, -darabok vannak benne. Hazamentem, és felraktam arra a polcra, amelyen a legkedvesebb tárgyat tartom.

Már három éve ott áll a kavics a polcomon, és én még mindig gyönyörködöm benne.

Szili Martin, 7. osztály, Gligorije Popov iskola, Kisorosz

Őserdőben jártam

Hagytam magam a képzeletem szárnyán repülni, miközben egy könyvet olvastam, és elkalandoztam. Egy másik világba röppentem, lehet, hogy kissé el is szundikáltam.

A csónakom ide-oda lebbent. Testem a csónak oldalához vetődött. Egy nagyobb hullám miatt bevertem a fejem, súlyosan. Úgy, hogy rögtön el is ájultam. Arra ébredtem, hogy egy szigeten vagyok egyedül, hajótöröttként. A fejemből vér csordogált, ezért bekötöttem a nadrágom egy letépett részével. Nem tudtam, hogy mihez kezdjek, mert számomra ismeretlen volt ez a terület. Gondoltam, tűzifát gyűjtök, és keresek egy magas fát, amin alhatok majd, s biztonságban leszek a ragadozók elől. Így is lett! Az első éjszakám az őserdőben nem volt kellemes, fájt a hátam, és féltem is, no meg az egyedüllét... borzasztó! Reggel élelem után kutattam. Találtam ezt-azt, rákot, egy kígyót, amit elég félelmetes volt elfogni, mivel féltem a mérgétől. Kerestem erős faágakat, s azokat összekulcsolva egy kis „sütőt” készítettem.

Vágószerszámként egy követ használtam. A messi távolból zsi-vajt, dübörgést hallottam! Kíváncsi lettem, s utána rátaláltam az épp szertartást tartó bennszülöttekre. Sokáig figyeltem őket, de végül úgy döntöttem, beszélni fogok velük. Furcsa módon mindenki beszélt a magyar nyelvet. Megkínáltak ünnepi itallal, s ételkülönlegességekkel. Igen kedvesek voltak velem, s kifejezetten barátságosak. Adtak ruhát, amit ők is viseltek, kissé furcsát, de azért legalább tiszta volt. Megfürdöttem, s én is táncot tanultam, mint a kislányok a törzsben. Nagyon elfáradtam. Egyszer csak elsötétedett minden.

Valamiért nem akartam felébredni. Ez az álom teljesen valósnak tűnt.

Remélem, hogy egyszer tényleg eljutok egy ilyen különleges helyre, s igazi bennszülöttek társaságában lehetek. De azért nem sokáig, mert mindenhol jó, de legjobb otthon!

Hoffmann Delilla, 8. osztály, Petőfi Sándor iskola, Magyarcsérnye

Kedves Pajtások!

A Rügyfakadásnak küldött **írásokat** olvasva az elmúlt tanévben jó érzéssel állapítottam meg, milyen sokirányú az érdeklődésetek. Ezért lehetek olyan **változatosak téma és műfaj tekintetében** rovatunk oldalai.

Az iskolai és iskolán kívüli élmények elbeszélésbe kíváncsoktat. Az osztálytársak, barátok, családtagok bemutatása jellemzésben; a szűkebb és tágabb környezet, a kedvenc állatok, tárgyak, kabalák leírásban; az önjellemzés, a kamaszkori gondok vallomásban jutottak kifejezésre. A külvilág eseményeinek lecsapódását gondolatvilágokban, érzelmeitekben naplók, versek, elmélkedő írások közvetítették.

Szókincsetek gazdagságát leginkább a leírásokban csodálhatjuk, az elbeszélő fogalmazások az író szerkesztési készségét, ötletességét mutatják meg, a vallomások az őszinteség megnyilvánulásai. És akkor vagytok igazán elemetekben, amikor a képzetet vagy a játékos kedv vezérli tollatokat.

Számjegyekben összegezve a következő adatok derültek ki:

A 2012/13-as tanévben **42 iskolából 1541 írást és 91 rajzot** küldtetek a Rügyfakadásnak. **Legszorgalmasabbak a csantavériek** (335 írás, 22 rajz), **az adaiak** (290 írás, 2 rajz), a magyarcsernyeiek (93 írás), **a szabadkai Ivan Goran Kovačić iskola tanulói** (73 írás), **a szilágyiak** (63 írás), **az óbecsei Petőfi Sándor iskola tanulói** (59 írás), **a pacsériak** (58 írás) és **az óbecsei Samu Mihály iskola tanulói** (57 írás). Gratulálunk! **És köszönet azoknak a kis létszámú iskoláknak is, ahonnan kevesebb írás érkezett.** Az elismerés és dicséret nemcsak az írók alkotói, hanem a tanítókat, magyartanárokat is, akik megszerettették veletek az olvasást, megtanítottak fogalmazni és ösztönöztek az írásra.

Remélem, hogy együttműködésünk az előttünk álló tanévben is ilyen gyümölcsöző lesz.

Tomán Mária

„Az ember csak azt ismeri meg igazán, amit megszelídít”

Ezzel a mondattal A kis herceg című házi olvasmányban találkoztam. Rögtön eszembe is jutott egy történet, ami velem esett meg.

Régóta járok már szavalóversenyekre, és ott ismerkedtem össze egy kislánnyal, Dorinával, aki szintén ötödik osztályos. Általában fejfejjel mellett haladunk, néha ő a jobb, néha én. Valahányszor megláttam, hogy ő is ott van a versenyen, összeszorult a gyomrom. Nagyon kedves lány, de féltem tőle. Az idén a Falusi Krónika döntőjén együtt voltunk Keszthelyen két teljes napot. Sok közös képet készítettünk, jókat nevtünk, sétálgattunk a Festetics-kastély kertjében. Rájöttem, hogy nincs mitől félnem, ő is nagyon tehetséges lány, aki jószívű, kedves és barátságos. Mivel közel engedtem magamhoz, ezért megismerhettem. Hiszen megszelídíteni annyit tesz, hogy közel engedni valakit magunkhoz, elfogadni a szeretetét, és mi is törődünk vele. Novemberben a Dudás Kálmán-versenyen már nem vetélytársai voltunk egymásnak, akit le kell győzni, hanem jó barátok, akiknek szurkolni kell.

Nagyon örülök, hogy összebarátkozhattunk, és már nagyon várom a következő versenyt, hogy újra találkozassunk.

Kecsenovics Kitti, 5. osztály, Hunyadi János iskola, Csantavér

Kate Hudson

Hírességek lányaként látta meg a napvilágot. Anyja Goldie Hawn ünnepelt színésznő, apja pedig Bill Hudson énekes, komikus, habár helyette inkább a szintén ünnepelt színészt, Kurt Russelt tekintí apjának, akivel Goldie a későbbiekben élt együtt. Híres szülők gyerekeire jellemzően, ő is kapott hideget és meleget a kritikusoktól. A nézők főleg talán a humoros filmjeiről ismerik. Szem előtt tartva a családját, nem is kellett a szomszédba mennie a nevetetés tudományáért. Képzelt interjúnk Kate Hudsonnal készült.

– Azt szokták mondani, hogy úgy néztek ki anyáddal egymás mellett, mintha testvérek lennétek. Hízalgó ez számodra?

– Főleg anyámnak hízelgő, de a viccet félre téve, anyám az a nő, akitől a legtöbbet tanultam, akire felnézek, arra pedig külön felnézek, ahogyan az életét tudja irányítani. Lenne mit tanulnom tőle.

– A kezdetektől egyértelmű volt számodra, hogy színész leszel?

– Amikor valakit színészek vesznek körül, ez eléggé nyilvánvalóvá válhat, ha csak nem harcol foggal-körömmel ellene. Én nem harcoltam, azt viszont határozottan eltökéltem, hogy megpróbálom kikerülni az állandó összehasonlításokat, változatos műfajú filmekben vállalom szerepeket, olyanokban is, amelyekben nem a kasszasikert látom, hanem nekem jelentenek valamit.

– Mely filmek indították meg a karrieredet?

– Játszottam a Pletyka című tinidramában, majd pedig a 200 szál cigiben, amely során sok ismert színésszel lehettem együtt. Az áttörést számomra az ezredforduló hozta meg, amikor Cameron Crowe Majdnem híres című filmjében játszottam, alakításomat pedig a legjobb női mellékszereplő kategóriában Oscar-díjra jelölték. Ekkor azt éreztem, hogy kényeztet a sors.

– Milyen filmekben szerepeltél ezek után?

– A kétezres évek első felében nagy sikernek örvendtem a Hogyan veszítsünk el egy pasit 10 nap alatt című romantikus komédia, ezen felbuzdulva elhatároztam, hogy addig ütöm a vasat, míg meleg, és további romantikus vígjátékban vállaltam szerepeket. Tettem ezt annak ellenére, hogy a pakliban volt: ismét összehasonlítanak anyámmal. Következett az Alex és Emma – Regény az életünk és a Kisanyám, avagy mostantól minden más.

– Sokan kritizálták a döntésedet, hogy visszautasítottad Mary Jane Watson szerepét a 2002-es Pókemberben, helyett

A gyávaság tollai című történelmi romantikus remake-ben szerepeltél. Nem bántad meg?

– Ez nem egy olyan szakma, ahol teret kell adni a megbánásnak. A gyávaság tollai akkoriban nagyon felcsigázta az érdeklődésemet, jobban, mint az ígéretes Pókember. Úgy éreztem, közelebb áll hozzám, és nagyobb lelki kielégülést hoz. Nincs mit megbánni, minden filmemre büszke vagyok, erre is.

– Mindig csak a színészet érdekelt?

– Inkább a filmkészítés egészében, ezért rendezőként is kipróbáltam magamat a Cutlass, azaz Vágtatlanul című rövidfilmmel, amelynek a forgatókönyvét is én írtam. A számomra kihívást jelentő munkafolyamat mellett ez azért is érdekes volt, mert feltűnt benne a mostohaapám, Kurt Russell, sőt Chavy Chase, Dakota Fanning és Kristen Stewart is.

– Mi a helyzet a tévészerpekkel?

– Korábban nem nagyon foglalkoztam velük, mert más jobban érdekelt. Csak egy-két szerep kedvéért jelentem meg némelyik sorozatban. Ez mostanában változott meg. A Glee című sorozatban többször is szerepelek, szinte folyamatosan feltűnök a negyedik évadban.

– Vonzanak a zenés produkción?

– Nem ez lenne az első, a Nine is egy zenés film, amelyben Daniel Day-Lewisszal, Penélope Cruzal, Nicole Kidmannel és Judi Denchel játszom.

– Minek köszönheted a sikeredet?

– Szeretném azt hinni, hogy a kemény munkának. Több rendezőtől is azt hallottam vissza, hogy szorgalmas színésznek tartanak, akivel nem nehéz együtt dolgozni. Nagyon remélem, hogy tényleg ennek köszönhetek mindent, mert a továbbiakban is a szorgalmammal szeretnék kitűnni.

L. M.

Molnár Ferenc

A Pál utcai fiúk

(Részlet)

Háromnegyed egykor, épp abban a pillanatban, mikor a természetrajzi terem katedraasztalán hosszú és sikertelen kísérletek után végre-valahára, nagy nehezen, izgatott várakozás jutalmául a Bunsen-lámpa színtelen lángjában fellobbant egy gyönyörű, smaragd zöld csík, annak jeléül, hogy az a végület, melyről a tanár úr be akarta bizonyítani, hogy zöldre festi a lángot, a lángot csakugyan zöldre festette, mondom: pont háromnegyed egykor, épp abban a diadalmas minutumban megpendült a szomszéd ház udvarán egy zongora-verkli, s ezzel minden komolyságnak vége szakadt. Az ablakok tárva-nyitva voltak a meleg márciusi napon, s a friss tavaszi szellő szárnyán berepült a muzsika a tanterembe. Valami vidám magyar nóta volt, ami a verkliből indulóan hangzott, s olyan csinnadrattásan, olyan bécsiessen pengett, hogy az egész osztály mosolyogni szeretett volna, sőt voltak, akik valóban mosolyogtak is rajta. A Bunsen-lámpában vígan lobogott a zöld csík, s ezt valahogyan még csak bámulta az első padból néhány fiú. De a többiek kinéztek az ablakon, amelyen át a szomszédos kis házak teteit lehetett látni, s a távolban, az aranyos déli napon a templomtorony, melynek óráján a nagymutató vigasztalóan haladt a tizenkettős felé. És ahogy kifigyeltek az ablakon, a muzsikával együtt más, ide nem tartozó hangok is jöttek be a terembe. Tükköltek a lóvasúti kocsik, valamelyik udvaron dalolt egy cseléd lány, de egészen mást, mint amit a zongora-verkli játszott. És izegni-mozogni kezdett az osztály. Némelyek turkálni kezdtek a padban a könyvek közt; a rendesebbek megtörölték a tollaikat; Boka becsukta a kicsiny, piros bőrrel bevont zsebtinttartóját, melynek igen ügyes szerkezete volt, úgyhogy sose folyt ki belőle a tinta, csak akkor, ha zsebre vágta az ember; Csele összeszedte a lapokat, amelyek

nála a könyveket helyettesítették, mert Csele gigerli volt, és nem pakolta a hóna alá az egész könyvtárát, mint a többi, hanem csak a szükséges lapokat szokta volt elhozni, ezeket is gondosan elosztva összes külső és belső zsebeiben; Csónakos az utolsó padban akkorát ásított, mint valami unatkozó víziló; Weisz kifordította a zsebet, és kiszórta belőle az összes délelőtti morzsákat, melyek ama kifliből maradtak ott, amelyet Weisz a tíz órától egy óráig terjedő időközben a zsebéből evett ki darabonként; Geréb csoszogni kezdett a pad alatt a lábával, mint aki úgy tesz, mintha föl akarna állni; Barabás pedig minden szemérem nélkül terítette a pad alatt térdére a viaszkosvásznat, nagyság szerint rakván bele a könyveket, s majd egy szíjjal akkorát húzván rajta, hogy a pad is megreccsent, és ő maga belevörösödött – egyszóval mindenki előkészületeket tett a távozásra, s csak egyedül a tanár úr nem vett tudomást arról, hogy öt perc múlva vége lesz mindennek, mert a tanár végighordozta szelíd tekintetét a sok buksi gyerekefj fölött, és így szólt:

– Mi az?

Nagy csönd lett erre. Halálos csönd. Barabás kénytelen volt elereszteni a szíját, Geréb maga alá kapta a lábát, Weisz ismét befordította a zsebet, Csónakos befogta a száját a kezével, és a tenyere mögött végezte be az ásítást, Csele békében hagyta a „lapokat”, Boka hamar zsebre vágta a piros tintatartót, melyből, a zsebet megérezve, rögtön szivárogni kezdett a szép kék antracén.

– Mi az? – ismételte a tanár úr, s ekkor már mindenki mozdulatlanul ült a helyén. Aztán az ablakra nézett, amelyen át vígan cincogott be a verkliszó, mintegy éreztetve mindenkivel, hogy ő nem tartozik a tanári fegyelem alá. De a tanár úr azért szigorúan nézett a verkli irányába is, és így szólt:

– Csegey, csukd be az ablakot!

Csegey, a kis Csegey pedig, aki „első pad első” volt, fölkelt, és az ő komoly, szigorú kis pofájával az ablakhoz ment, hogy becsukja.

E pillanatban Csónakos kihajolt a padsor szélén, és odasúgta egy kis szőke fiúnak:

– Vigyázz Nemecek!

Nemecek hátrasandított, majd a földre nézett. Egy kis papírgombóc gurult melléje. Fölvette, kihajtotta. Az egyik oldalára ez volt írva:

Add tovább Bokának!

Nemecek tudta, hogy ez csak címzés, és hogy maga a levél, az igazi mondanivaló a papíros másik oldalán van. De Nemecek hátrázottan jellemes férfiú volt, és nem akarta a más levelét elolvasni. Tehát ő is gombócot csinált belőle, megvárta a kellő pillanatot, s most ő hajolt ki a két padsor között hagyott utcára, és ő súgta:

– Vigyázz Boka!

És most Boka nézett le a földre, amely rendszeres közlekedési eszköze volt az üzeneteknek. Valóban, gurulva jött a kis papíros gombóc. A másik oldalára, tehát arra az oldalra, amelyet a szőke Nemecek becsületből nem olvasott el, ez volt írva:

Délután háromkor közgyűlés.

Elnökválasztás a grundon. Kihirdetni.

Boka zsebre vágta a kis papírost, és egy utolsót szorított már összecsomagolt könyvein. Egy óra volt. A villamos óra berregni kezdett, és most már a tanár úr is tudta, hogy vége az

órának. A Bunsen-lámpát eloltotta, a leckét kijelölte, és visszament a természetrajzi szertárba, a gyűjtemények közé, honnan minden ajtónyitáskor kitömött madarak kandikáltak ki buta üvegszemükkel, s ahol a sarokban csöndesen, de méltósággal állongott a titkok titka, a rémek réme: egy megsárgult emberi csontváz.

És az osztály egy perc alatt künn volt a terepből. A nagy, oszlopos lépcsőházban vad rohanások történtek, melyek csak akkor szelidültek sietéssé, mikor egy-egy tanár magas alakja keveredett a zajgó gyerektömeg közé. Ilyenkor fékeztek a szaladók, egy-egy pillanatra csönd lett, de amint a professzor a kanyarodónál eltűnt, újra elkezdődött a lefelé való verseny.

A kapun csak úgy dült kifelé a sok gyerek. Fele jobbra, fele balra oszlott. És tanárok jöttek köztük, és ilyenkor lerepültek a kis kalapok. És mindnyája fáradtan, éhesen ballagott a ragyogóan napfényes utcán. Egy kis kábultság járt a fejükben, mely csak nagy lassan oszladozott a sok vidám és életet jelentő látványra, amit az utca nyújt. Mintha kiszabadult kis rabok lettek volna, úgy támolyogtak a sok levegőn és a sok napfényben, úgy kószáltak bele ebbe a lármás, friss, mozgalmas városba, amely számukra nem volt egyéb, mint kocsi, lóvasutak, utcák, boltok zűrzavaros keveréke, amelyben haza kellett találni.

Csele titokban törökmézre alkudott egy szomszédos kapu alatt. A törökmézes ember ugyanis szemérmetlenül felemelte az árakat. A törökméz ára tudvalegőleg az egész világon egy krajcár. Ezt úgy kell érteni, hogy a törökmézes ember megfogja a kis bárdot, s amennyit a nagy darab fehér, mogyoróval spékelt masszából egy ütésre le tud belőle hasítani, az egy krajcárba kerül. Valamint hogy a kapu alatt minden egy krajcárba kerül, ez lévén az egység. Egy krajcár a papálcikára nyársalt három szilva, három fél füge, három prünella, három fél dió, mindmegannyi folyós cukorba mártva. Egy krajcár a nagy darab medvecukor, és ugyancsak egy krajcár az árpacukor. Sőt egy krajcár az úgynevezett diákbrak is, mely apró staniclikba van osztva, s mely a legizletesebb keverékek egyike. Van ebben mogyoró, mazsola, malagaszőlő, cukordarabka, mandula, utcai szemét, szentjánoskenyér-törmelék és légy. Egy kraj-

cárért a diákbrak felöleli a gyáripar, a növény- és állatvilág igen sok termékét.

Csele alkudott, ami azt jelenti, hogy a törökmézes ember fölemelte az árakat. A kereskedelem törvényeinek ismerői jól tudják, hogy az árak akkor is emelkednek, ha az üzletcsinálás veszéllyel jár. Így például drágák azok az ázsiai teák, amelyeket rablók lakta vidékeken cipelnek végig a karavánok. Ezt a veszedelmet nekünk, nyugat-európai embereknek kell megfizetnünk. És a törökmézesben határozottan volt üzleti szellem, mert szegényt el akarták tiltani az iskola közeléből. Tudta jól szegény feje, hogy ha el akarják tiltani, hát el is tiltják, s minden cukorkészlete ellenére nem tud oly édesen mosolyogni az előtte elhaladó tanárookra, hogy azok benne az ifjúság ellenségét ne lássák.

– „A gyerekek minden pénzüket annál az olasznál költik el” – gondogatták. És az olasz érezte, hogy üzletének nem lesz hosszú élete a gimnázium mellett. Tehát fölemelte az árakat. Ha már mennie kell innen, legalább nyerjen rajta valamit. És meg is mondta Cselének:

– Azelőtt volt minden egy krajcár. Ezután most minden két krajcár.

És amíg nagy nehezen kinyögte ezeket a magyar szavakat, vadul hadonászott a levegőben a kis bárdal. Geréb odasúgott Cselének:

– Vágd a kalapodat a cukor közél!

Csele el volt ragadtatva ettől az eszmétől. Tyű, micsoda gyönyörűség lett volna ez! Hogy repültek volna jobbra-balra a cukrok! És hogy mulattak volna a fiúk!

Geréb, mint az ördög, suttogetta fülébe a csábítás igéit:

– Vágd oda a kalapodat! Ez uzsorás.

Csele levette a kalapját.

– Ezt a szép kalapot? – mondta.

El volt tévesztve a dolog. Geréb rossz helyen tette a szép ajánlatot. Hiszen Csele gigerli volt, és csak lapokat hozott a könyvekből.

– Sajnálod? – kérdezte tőle.

– Sajnálom – mondta Csele. – De azért ne hidd, hogy gyáva vagyok. Én nem vagyok gyáva, csak a kalapot sajnálom. Én ezt be is bizonyíthatom, mert ha akarod, én a te kalapodat nagyon szívesen odavágom!

GYÖNGYHALÁSZ

Ilyet nem lehet Gerébnek mondani. Ez majdnem sértés volt. Fel is fortyant. Ezt mondta:

– Ha már az én kalapomról van szó, hát odavágom én magam. Ez egy uzsorás. Ha félsz, menj el.

És azzal a mozdulattal, ami nála a harcias-ságot jelentette, le is vette a kalapját, hogy szétüssön vele az x-lábú asztalon, mely teli volt rakva cukorral.

De valaki megfogta hátul a kezét. Egy majdnem férfiasan komoly hang ezt kérdezte tőle:

– Mit csinálsz?

Geréb hátranézett. Boka állt mögötte.

– Mit csinálsz? – kérdezte tőle ismét.

És komolyan, szelíden nézett rá. Geréb morgott egyet, mint az oroszlan, mikor az állatszeliédítő a szemébe néz. Meghunyaszkodott. A fejére tette a kalapot, és vonogatta a vállát.

Boka csöndesen mondta:

– Ne bántsod ezt az embert. Én szeretem, ha valaki bátor, de ennek semmi értelme nincs. Gyere!

És feléje nyújtotta a kezét. A keze csupa tinta volt. A tintatartó kedélyesen csöpögtette a zsebébe a sötétkék levét, és Boka mit sem sejtve húzta ki a zsebéből a kezét. De ezzel nem törődtek. Boka a falhoz kente a kezét, aminek az lett a következménye, hogy a fal tintás lett, de Boka keze viszont nem tisztult meg. A tinta-ügy azonban ezzel be volt fejezve. Boka karon fogta Gerébet, és elindultak a hosszú utcán. Mögöttük maradt a csinos kis Csele. Még hallották, amint fojtott hangon, a levert forradalmár bús lemondásával szólt az olasznak:

– Hát ha már ezentúl minden két krajcár, hát adjon két krajcárért törökmézet.

És belenyúlt finom kis zöld erszényébe. Az olasz pedig mosolygott, és azon törhette a fejét, hogy mi volna, ha holnaptól kezdve minden – három krajcár volna. De ez csak álom volt. Ez olyasvalami volt, mint amikor valaki azt álmodja, hogy minden forint egy százast ér. Nagyon süjtött a késsel a törökmézre, s a lepattant szilánkot egy kis papírba tette.

Kedves Olvasó Tanulók!

Egy nagy irodalmi klasszikus, **Molnár Ferenc** (1878–1952) **A Pál utcai fiúk** (1907) című regénye képezi mai rovatunk témáját. Más művei mellett e leghíresebb regényét is többször megfilmesítették Magyarországon, külföldön is. 1939-től New Yorkban élt, és itt is hunyt el.

Népszerűsége még ma is igen nagy, sőt: lekörözhetetlen. A Pál utcai fiúk állt a néhány évvel ezelőtt megrendezett Nagy Könyv című olvasási népszerűségi versenyén is. Bizonyára van egy (vagy több) nagy titka ennek az elbeszélésformának. Sokat írtak róla. Iskolai körökben is igen szívesen olvassák. Nektek mi a véleményetek róla. Írjátok meg!

Bence Erika

Cirkusz volt a javából

Lezajlott az idei MTV VMA díjátadó is, ami bőven tartogatott meglepetéseket, megbotránkoztatásokat és lovagias kiállításokat. Érdekes, hogy a gála legviccesebb, legdurvább és legfurább pillanatai nem is feltétlenül a győztesek kapcsán történtek, de azért az eredményhirdetéseknél is voltak momentumok, amelyekről valószínűleg még sokáig vitatkozik a média. Az MTV VMA résztvevői az idén különösen kitétek magukért, hogy fellépésük emlékezetes legyen. Legfőképp Miley Cyrus, akinek megjelenésén együtt hüledeztek a rajongók, a jelenlévő hírességek és a szülők is.

Justin Timberlake

Egy felvételen például azt látni, amint Rihanna és Drake arcára ül ki az elképedés, de a netes hozzászólások sem túl pozitívák. A leghévesebben azonban az amerikai Parents Television Council tiltakozik a látottak ellen, a tanács tagjai nyilvános üzenetben kritizálták az MTV-t: azzal vádolták a zenei csatornát, hogy felnőtt tartalmakat közölt főműsoridőben, anélkül, hogy ezt jelezte volna.

Katy Perry

Talán egyedül csak Justin Timberlake védte Miley-t, az énekes leginkább Britney Spearshez és Madonnához hasonlította Miley produkcióját. Mint mondta, Madonna esküvői ruhában lépett egykor színpadra, Britney nekivetkőzött, nem ritka dolog tehát, ha valaki a díjátadón megbotránkoztatja a közönséget. Azt is hozzátette, hogy szerinte a medvék nagyon klasszak voltak, és nagyon szereti Miley-t, aki még fiatal ugyan, de így szeretné tudatni a világgal, hogy a kislányból felnőtt nő lett. Justin szerint békén kellene hagyni Miley-t, hadd csinálja úgy a dolgait, ahogyan ő szeretné, hadd bontakozzon ki.

1D

Nemcsak Miley körül volt állítólag forró a levegő, úgy hírlik, a One Direction győzelme is kiverte egyeseknél a biztosítékot, amit viszont Lady Gaga nem hagyhatott szó nélkül. Az 1D-s srácok nagyon örültek, hogy hazavihették a legjobb nyári slágernek járó díjat, a köszönőbeszédük közben viszont a közönség soraiból kifütyülték őket. Az incidens állítólag annyira kiakasztotta Lady Gagát, hogy a backstage-ben odament a srácokhoz, hogy elmondja nekik:

Miley Cyrus

Robin Thicke és Miley Cyrus

az ilyen tiszteletlen emberekkel nem kell foglalkozni, és szíve szerint azonnal ott is hagyná az egész rendezvényt, mert nem akar olyanok társaságában lenni, akik ilyesmire képesek.

Miindezt leszámítva is érdekes produkciókat láthattunk, Miley Robin Thickevel lépett színpadra, Justin Timberlake az 'NYSINC-el, Katy Perry pedig bemutatta Roar című számát, csakhogy néhány felejthetetlen pillanatot említsünk.

A díjazottak

Az idei díjátadó több előadónak is kedvezett. A nagy nyertes Justin Timberlake lett, de Bruno Mars is több díjat kapott, akárcsak Macklemore és Ryan Lewis. Íme a nyertesek:

Az év videója – Justin Timberlake: Mirrors
Legjobb férfi előadó videója – Bruno Mars: Locked Out Of Heaven

Legjobb feltörekvő előadó videója – Austin Mahone: What About Love

Legjobb nyári sláger – One Direction: Best Song Ever

Videó a legjobb társadalmi üzenettel – Macklemore & Ryan Lewis feat. Mary Lambert: Same Love

Legjobb női előadó videója – Taylor Swift: I Knew You Were Trouble

Legjobb hiphopvideó – Macklemore & Ryan Lewis feat. Ray Dalton: Can't Hold Us

Legjobb popvideó – Selena Gomez: Come & Get It

Legjobb rockvideó – Thirty Seconds To Mars: Up In The Air

Legjobb duett videója – Pink feat. Nate Ruess: Just Give Me A Reason

Legjobb művészvideó – Janelle Monáe feat. Erykah Badu: Q.U.E.E.N. – rendező: Veronica Logsdon

Legjobb koreográfia – Bruno Mars: Treasure – koreográfus: Bruno Mars

Legjobb felvétel – Macklemore & Ryan Lewis feat. Ray Dalton: Can't Hold Us – operatőrök: Jason Koenig, Ryan Lewis és Mego Lin

Legjobb rendezés – Justin Timberlake feat. Jay-Z: Suit & Tie – rendező: David Fincher

Legjobb vágás – Justin Timberlake: Mirrors – vágó: Jarret Fijal/Bonch LA

Legjobb látványeffektusok – Capital Cities: Safe and Sound – a vizuális effektusokat Grady Hall, Jonathan Wu és Derek Johnson jegyzik.

Összeállította: L. M.

Többször is Batman lehet

Ben Affleck jó ideig magáénak tudhatja Batman szerepét, amennyiben a 2015-ös *Batman vs. Superman* meghozza a várt sikereket. Jó hír ez azoknak a rajongóknak, akik kiállnak a színész mellett azok után, hogy hatalmas felháborodást keltett világszerte a Warner Bros bejelentése, miszerint ő kapta meg Batman szerepét Henry Cavill Supermanje mellett. Voltak, akik addig mentek, hogy petíciót indítottak az interneten, ahol azt követelik a készítőktől, hogy váltsák le a színészt. Az aláírások száma jócskán összejött, mindezek ellenére Ben Afflecknek biztosított helye van nemcsak ebben, hanem a soron következő Batman-filmekben is, amennyiben a mostani meghozza a várt sikereket. Nem először történne meg, hogy egy színész kiválasztása az adott szerepre kezdetben felháborodást kelt, azután pedig mégis népszerű lesz. Ugyanez játszódott le Daniel Craiggel is, miután megkapta James Bond szerepét.

George Clooney-ról áradozik

Selena Gomez arról mesélt nemrég az újságíróknak, hogy bizony beindul a fantáziája, ha az örök agglegényként emlegetett George Clooney-ra gondol. Erre a logikus reakció azonnal az lett, hogy Selenának a Justin Bieberrel folytatott viszonya után elege lett a tipikus tinirománcokból, nem szeretné elkövetni ugyanazokat a hibákat egy párkapcsolatban, ezért változtatni szeretne. Selena azt is hozzátette, hogy Logan Lermanre is szemet vetett, de a plátói szerelme most George Clooney-ra irányult.

Top 10

1. Katy Perry: Roar
2. Avicii: Wake Me Up!
3. Lady Gaga: Applause
4. Miley Cyrus: We Can't Stop
5. Capital Cities: Safe & Sound
6. Lorde: Royals
7. Jay-Z feat. Justin Timberlake: Holy Grail
8. Imagine Dragons: Radioactive
9. Robin Thicke Featuring T. I. & Pharrell: Blurred Lines
10. Drake feat. Majid Jordan: Hold On, We're Going Home

Hangot ad a szándékának

Jason Derülo a házasságról énekel *Marry Me* című számában, ami azért is aranyos, mert barátnőjével még csak jegyben sem járnak, vagy legalábbis nem verték nagydobra. Az énekes ennek ellenére is az esküvőjükről énekel, sőt azt is elárulta, hogy már elég korán elkezdett arról fantáziálgatni, milyen lesz feltenni a nagy és sorsdöntő kérdést a szerelmének. Elmondása szerint a dal már vagy másfél éve megszületett, azonban a rajongók elől eddig rejtve maradt. Jason egyébként több dalt is írt műzsjának, akivel már több mint két éve felhőtlen boldogság-

ban élnek. Habár a dal még nem konkrét kérés, a rajongók most azért szurkolnak, hogy sor kerüljön a frigyre.

Polaroid Z340: kép a gépből!

14 megapixeles fényképezőgép, amely azonnal ki is köpetheti a papírképet

Szimpatikus és csöppet sem olcsó kütyü, amely megmelegíti a fanatikusan amatőrök szíve táját. Távol a tökéletességtől, de a régi Polaroid-kedvelőkhöz most nyilván újjak milliói csatlakoznak majd.

Mintegy varázsszóra, a Z340 éppúgy azonnal kinyomtathatja a képet, mint a régmúlt idők Polaroid gépei. Ám nemcsak erre képes: gyönyörű 14 megapixeles digitális felvételeket készít, melyeket menteni és szerkeszteni is lehet!

Ha Polaroid-imádó vagy, állítsd be úgy a fényképezőgépet, hogy azonnal nyomtassa ki a fényképet a zár elkattintása után. Ha úgy érzed, hogy többet szeretnél kihozni a gépből, akkor fotózz, vágd meg a képet, kísérletezz a színekkel és keretekkel, használd a vörösszem-eltávolítási lehetőséget, és végül nyomtasd ki a képet, mindezt kevesebb mint egy perc alatt!

Noha olcsóbb, mint az egykori instant film, a gép által használt Polaroid ZINK papír kenődésmentes, vízálló és nagy szakítószilárdságú, s nem kell várni, hogy megszáradjon.

Mindez egy jól átgondolt tervezés eredménye: a Z340 kompatibilis az SD-kártyával, így erre feltöltheted saját egyéni kereteidet, és akár a más digitális gépekkel készített fotóidat is kinyomtathatod vele.

A Polaroid Z340-et különösen különleges eseményeknél használhatjuk, amelyeknél jól jön néhány azonnali fotó: esküvők, utazás, családi események. Mosoly és kattintás. S már kész is az időálló emlék! Történt pedig mindez alig 60 másodperc alatt...

Zink zsebnyomtató, tinta nélkül

Elfér a zsebben, jövőre talán már a kameránkba építik, és bizonyosan nem folyik belőle a tinta.

Az újdonság mögött a Zink cég áll, mely szinkristályokat magában foglaló fotópapírt fejlesztett ki. A nyomtató hőhatással fixálja a színeket, mely vízálló és téphetetlen fotót eredményez. A tintatartályok hiánya teszi lehetővé, hogy

nagyon kisméretű készülékeket lehessen építeni a Zink technológiájára. A nyomtatási minőség a PC World amerikai munkatársának helyi beszámolója szerint megfelelő, de nem veri az eddigi technológiákat. Ez év végére várhatók a technológiát

licenelő gyártóktól az első készülékek, egy zsebnyomtató és egy nyomtatóképes fényképezőgép, melyek valószínűleg nem lesznek olcsók. Talán nem tévedünk nagyot, ha a Polaroid azonnal színes fényképet adó és annak idején igen népszerű analóg készülékére gondolva azt mondjuk, hogy jóval olcsóbban megvolt ez már régebben. Igaz, gyengébb minőségben és „analógban”.

A fehér rózsza

el, és a virágok szépségével fejezi ki az iránta érzett szeretetét. A gazdám senkit sem enged a közelébe, még az elszáradt leveleket és virágokat is csak ő vághatja le a növényről, rajta kívül senki sem érintheti meg a rózsabokrot. Sajnálom, de nem teljesíthetem a kérésüket.

A kertész elkészönt tőlük, majd hátat fordított, és elment.

Margarita azonban nem akart hazamenni a rózsza nélkül. Nevelőnője képtelen volt rávenni, hogy a kislány hagyjon fel a macacssággal, és értse meg, nem lehet övé a virág. Megpróbált mindent, hogy hazacsábítsa a kislányt, de Margarita csak kiabált, dühöngött és görcsösen kapaszkodott a vaskapuba. Egészen eszét vesztette, amiért nem kaphatja meg a fehér rózsát. De a kertész már nem tért vissza. Miután végül nagy nehezen hazavitte Margaritát a nevelőnő, a lány súlyosan megbetegedett. Magas láz gyötörte, folyton félrebeszél, és mindig csak egy valamit emlegetett: a fehér rózsát.

Szülei a legjobb orvosokat hívták hozzá, de egyik sem tudta meggyógyítani. Édesanyja végső elkeseredésében felkereste azt a házat, ahol Margarita a fehér rózsát látta, és bebocsátást kért a gazdához.

– Uram – szóló könnyöregve az anya. – Csak ön tudja megmenteni a kislányomat, aki az én egyetlen kincsem. Látott a kertjében egy fehér rózsát, amit szeretett volna megkapni, de megtagadták a kérését, és mikor hazaért, már borzalmas állapotban volt. Egyetlen reményem, hogy ha neki adná a virágot, akkor talán meggyógyulna.

– Nem teljesíthetjük gyermekeink minden szeszélyét – válaszolta a gazda.

– Biztosíthatom, hogy ha a lányom felépül, megtanítom, hogy másképp viselkedjen, és azt is, hogy el kell viselnie, hogy az életben nem kaphat meg mindent. De most még nagyon beteg, és nem hallja a szavaimat.

A gazda arca elkomorult:

– Ez alatt a rózsabokor alatt nyugszik egyetlen lányom. Ha leszakítanám a virágot, úgy érezném, hogy azzal őt szentségteleníteném meg. Még csak nem is érintheti meg senki a virágokat. Mikor éjszakánként kísételek a rózsabokorhoz, olyan, mintha őt látnám, az ő szépségét, az ártatlanságát, a fehér arcát, a gyönyörű lelkét. – A gazda nagyot sóhajtott, majd így folytatta: – Gyászoló szülőként azonban átérzem a bánatát, így bár minden gyönyörűségem ez a rózsaszál, megengedem, hogy elvigye a kislányának.

A gazda szólt a kertészének, hogy vágja le a kinyílt rózsaszálat. Margarita édesanyja megköszönte a gazda jóságát, és ezerszer is meg-

áldotta, aztán megcsókolta a fehér rózsát, és sietett vele haza beteg gyermekéhez.

Mikor odavitte Margaritához, a kislány kinyitotta szemét, és mikor megpillantotta a rózsát, elmosolyodott. Felemelte gyenge kezét, és elvette a virágot anyjától, hogy belelegezhessen az illatát. Ezután álomba merült, de a fehér rózsát még mindig a kezében szorongatta.

Margarita lassacskán felépült a betegségből, a fehér rózsza pedig mindvégig az ágya mellett volt egy vázában.

A szülei boldogok voltak, hogy kislányuk újra egészséges, és végre minden olyan volt, mint régen. Egyvalami változott csak meg, amin mindenki nagyon csodálkozott, a szülők és a nevelőnő is. Margarita olyan volt, mintha kicserélték volna, nyoma sem volt benne semmi gőgnek, önzésnek vagy akaratosságának. Talán a fehér rózsza volt rá ilyen hatással? Ezt senki sem tudta.

Miután teljesen meggyógyult, Margarita megkérte a szüleit, hogy engedjék el ahhoz az emberhez, akitől a virágot kapta.

Édesanyja és Margarita el is mentek az öreg gazdához.

– Azért jöttem – kezdte Margarita –, hogy megköszönjem a fehér rózsát, amit nekem adott. Már elszáradt, de én mindig őrizni fogom. Szeretném, ha a lányára emlékeztetném, és mindennap eljőnnék, hogy megvigasztaljam. Mikor megkaptam a virágot, azt képzeltem, hogy a lány küldte el nekem, és ő azt mondta, hogy legyek jó. Biztos vagyok benne, hogy a lány küldte nekem a rózsát. Menjünk ki a kertbe a sírjához, és a rózsabokorhoz, ami mellette nőtt.

Margarita és a gazda együtt mentek a bokorhoz, amin ez idáig azon az egy rózsán kívül, mit a gazda küldött a lánynak, nem nyílt ki egyetlen rózsza sem. Ám most a bokor telis-tele volt kinyílt fehér rózsákkal, melyek éppen olyan gyönyörűek voltak, mint az első rózsaszál.

A gazda nagyon meghatódott, és úgy érezte, van valami közös Margaritában és a lányában, aki éppen olyan esztendősen halt meg, mint Margarita.

A kislány megtartotta a szavát, és minden nap meglátogatta az öregot, aki annyira megszerette őt, hogy már nem is tudott meglenni nélküle. Margarita mindig kedves volt és jószívű, mindenki úgy gondolta, hogy a rózsának köszönhető ez a változás.

Margarita és a gazda együtt gondozták tovább a rózsabokrot, amin évről évre egyre több fehér rózsza nőtt.

Julia de Asensi meséje

Margarita egyetlen gyermeke volt szüleinek, akik kislányuk minden kívánságát és szeszélyét teljesítették, és még a legdrágább ajándékokat is megvették neki. De emiatt a lány nagyon akaratos volt, és nem bírta elviselni, ha bárki elment neki, vagy valami nem úgy történik, ahogyan ő szeretné.

Egy gyönyörű júniusi reggelen Margarita a nevelőnőjével sétált, mikor egy gyönyörű kert mellett haladtak el. Margarita benézett a kerítésen, ahol gyönyörű virágok pompáztak:

– Nézd, milyen gyönyörű szegfűk! – kiáltott fel. – De az én kertemben szebbek nőnek! És milyen szépek a dáliaik – mondta –, de otthon sokkal több színben pompáznak. És nézd csak a jázminokat és a napraforgókat! Odahaza a mi kertészünk százszor szebbeket ápol!

Miután ezt elmondta, megállt a kert nagy vaskapuja előtt, mert olyat látott, amit még soha.

A kapu túloldalán egy tágas tér közepén csodás szökőkút állt, négy sarkán az évszakok szobraival. Öreg fák fogták körbe a kutat, melyeknek vastag törzseit bevonta a zöld borostyán. Körülöttük kicsiny virágok nőttek, melyek csodás színekben virítottak. Ám a legszebb mégis az a bimbókkal teli rózsabokor volt, amin csupán egyetlen fehér rózsza volt kinyílván. Margaritának ez a szál rózsza tetszett a legjobban. Még sosem látott ilyen szépet azelőtt.

– Hozd ide nekem! – parancsolt a nevelőnőre a lány, miközben a rózsára mutatott.

– Ugyan, hogy szakíthatnám le azt a rózsát? – kérdezte félénken a nevelőnő. – Nem a miénk.

De Margarita hajthatatlan volt, ezért a nevelőnő becsengetett a kapun. Hamarosan megérkezett a ház kertésze:

– Miben segíthetek? – kérdezte.

A nevelőnő megkérdezte, mennyibe kerül a fehér rózsza, mert meg szeretné vásárolni.

– Itt egyik virág sem eladó! – förmedt rájuk a kertész. – A gazdám egy idős, bölcs és furcsa ember, aki egész életét ennek a kertnek és a virágainak szentelte, csak azért, hogy gyönyörködhessen és örömet lelje bennük. Nem adna el egyet sem a világ összes aranyáért sem! Ő egy özvegyember, és egyetlen leányát, ki meghalt, ez alá a rózsabokor alá temettette

HOROSZKÓP

KOS

Ne bízd a véletlenre a jövőd! Lényegtelen, hogy egyes ismerőseid mindent kockára mernek tenni, te sokkal jobban jársz, ha megfontolt lépésekkel haladsz előre. Egy közeli barátodnak segítségre van szüksége, de nem meri bevallani előtted. Nyújts kezét kérés nélkül, és semmit ne várj cserébe. Örökké hálás lesz.

BIKA

Végérvényesen előtérbe kerülnek az iskolai ügyek. Nem is baj, legalább elterelik a figyelmed a kisebb magánéleti gondjaidról. Ideje ráhangolódni a sulira. Úgy buzognak benned a pozitív energiák, mint még soha. Bármerre jársz, sorra felvidítod az embereket. Hatalmas pluszpont várható a szüleidnél!

IKREK

Hirtelen minden ezerszer érdekesebbnek tűnik, mint az aktuális teendőd, de senki sem fogja elvégezni őket helyetted. Csak magaddal tolsz ki, ha halogatód őket. Igencsak felkavar valami, amit egyik rokonod mondott mostanság. Ne emészd magad túl sokáig, hiszen akármilyen furcsák is néha, mégis ők képezik a családod.

RÁK

Mindennek megvan a jó oldala, még a sulikezdsnek is. Depizés helyett próbálj ezekre koncentrálni, hogy nagyobb lendülettel és lelkesedéssel induljon a tanév. Ideje segítő kezét nyújtanod annak a bizonyos családtagnak, aki már napok óta könyörög érte. Most még van időd más dolgaival is foglalkozni.

OROSZLÁN

Néha úgy érzed, kötelességeid mint-ha homlokegyenest az ellenkező irányba vinnének, mint ahova tartanál. Tartsd szem előtt a céljaidat, és ne hagyd magad eltérríteni! Kissé zavaros a kapcsolatod mostanában az egyik barátoddal. Tisztázzátok a dolgokat, különben csak eltávolodtok egymástól.

SZŰZ

Úgy érzed, nem pihentet ki magad eléggé az elmúlt hetekben? Ne aggódj, most még van egy kis időd. Használd ki okosan! A barátaid iszonyúan pörögnek, és állandóan el akarnak hívni valahova, de te nyugisabban töltenéd a hetet. Semmi gond, ha egy kis magányra vágysz.

MÉRLEG

Bőven akadnak teendőid. Ne engedd, hogy azt lássák, fél vállról veszed a dolgokat. Kösd le magad, és meglátod, elismerést vívsz ki magadnak. Most nincs idő a pihenésre, olyan feladatod akad, amit nem ártana mielőbb letudnod. A szüleid jó ideig békén hagynak, ha most bizonyítasz egy kicsit.

SKORPIÓ

Kisebbs kihívásokkal kell szembenézned, de ne aggódj, ennyi energiával könnyen megeshet, hogy még túl is teljesíted az elvárásokat. Kissé erőszakos vagy a héten, pedig teljesen felesleges ez a hozzáállás. Szép szavakkal is elérheted, amit szeretnél, ráadásul így senkit sem bántasz meg.

NYILAS

Bár a társaid szinte kivétel nélkül pánikolnak, téged egyáltalán nem stresszel a sulikezds. Végre van mivel elfoglalnod magad. Végre egy hullámhosszra kerülsz a környezeteddel, és nem érzed magad kívülállónak. Használd ezt ki, és mélyítsd el a kapcsolatodat az arra érdemes emberekkel.

BAK

Bár csak sose lenne vége a nyárnak, ugye? Foglalkozz olyasmivel, amire később nem lesz időd, de közben hangolódj rá az őszre. Használj ki minden eléd tároló lehetőséget, mert mindegyikből hasznot húzhatsz. Jó heted lesz, de csak óvatosan hozz komolyabb döntéseket!

VÍZÖNTŐ

Sorra követik egymást a bulik, de ne feledkezz meg közben a valóságról sem: próbáld meg kicsit rendbe szedni magad. Nagyon elemekben leszel a héten, és ez a pörgés a környezetedre is átragad majd. Bárhová mész, mindenki arcára mosolyt csalsz, ami nem kis teljesítmény.

HALAK

Bár a barátaidal teljes egyetértésben élsz, a szüleidnél kihúzhatod a gyufát egyik gondolatmenetteddel. Próbáld kompromisszumot kötni velük. Egy korábbi rossz döntésnek most meg kell innod a levét. Sajnos elég húzós lesz a heted, de erőt meríthetsz a szeretteidből, akik mindig melletted állnak.

VI. Kaszás Attila Versmondó Fesztivál

Június 14-én indultunk Szovákiába, Komárom városba, a VI. Kaszás Attila Versmondó Fesztiválra. Iskolánkat, a csantavéri Hunyadi János Általános Iskolát képviseltük.

Pénteken délelőtt indultunk autóval Csantavérről. Capár Ákos, Kecsencsics Kitti és Horvát Réka. Mi hárman szavaltunk. Szuzi óvá néni kísért bennünket, és Kopunovity Kornél sofőr bácsival utaztunk. Az út hatórás volt, kicsit fárasztó, de a fátalmainkat enyhítettük egy kis fagyizással. Késő délután érkezünk meg Komáromba, ahol az Ipari Középiskola Kollégiumában biztosítottak számunkra szállást. Hárman aludtunk a szobában, Kitti, anyu és én, és háromszázhetes volt a szobánk száma. A másik szobában ketten aludtak: Ákos és Kornél bácsi. A Klapka vígadóban étkeztünk, ahol nagyon finom étkeket szolgáltak fel nekünk.

Szombaton, reggeli után bejelentkeztünk a versenyre, ahol a három kategória: alsó, felső és középszintű között a felső kategóriába soroltak bennünket. A besorolást Kaszás Attila szobrának megkoszorúzása követte, majd kezdődött a verseny a Duna Menti Múzeum egyik kiállítási épületében, a Zichy-palotában. A versenyre két verssel készültünk. Először az egyik, majd egy kis szünet után a másik verset is elszavaltuk. Ezután a zsűri visszavonult értékelésre, s addig mi is tudtunk ebédelni. Igaz nagyon izgultunk az eredmények miatt, de muszáj volt ebédelnünk. Miközben ebéd után a Klapka téren várakoztunk, meghallgathattuk a Klapka indulót, amely az épületek egyik tornyából szólt, jelezve, hogy két óra van. Nagyon nagy élmény volt ez is. Az eredményt a Tiszti pavilon dísztermében ismertették velünk. Kitti arany-, Ákos ezüst-, én pedig bronzsávos lettem. Nagyon örültünk az eredménynek, egy-egy emléklapot és egy-egy könyvet kaptunk jutalmul. Az eredményhirdetés után lehetőségünk volt meghallgatni a zsűri egyéni szakmai értékelését, amelyet mi is kihasználtunk. Az értékelés után visszamentünk a kollégiumba, mert már nagyon fáradtak és álmosak voltunk, hiszen nagyon fárasztó napot hagytunk magunk mögött.

Vasárnap összepakoltunk, és a reggeli után nagy lelkesedéssel indultunk haza. Amikor hazaértünk, boldogan búcsúztunk el egymástól. Nagyon örültem, hogy eljuthattam Komáromba, Szlovákiába, hiszen tapasztalatokkal gazdagodva érkeztem haza az én szülőfalumba, Csantavérré.

Horvát Réka, 5. a osztály, Hunyadi János iskola, Csantavér

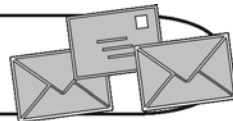
Szlovákiában jártam

Egy gyönyörű élményt osztok meg veletek: június 14-e és 16-a között Szlovákiában, Komáromban jártam. Az egész utat az Észak-bácsi Magyar Pedagógusok Egyesületének, De Negri Ibolya elnök asszonynak és Szedlár Erikának, iskolánk igazgatónőjének köszönhetem. Az elnök asszony lehetőséget adott nekem és még két társamnak, Horvát Rékának és Capár Ákosnak, hogy az egyesületet és az iskolát képviselve részt vehessünk a VI. Kaszás Attila Versmondó Fesztiválon. Nagy megtiszteltetés volt ez számunkra.

Pénteken 11 órakor indultunk a hosszú útra. Rengeteg érdekes dolgot láttunk. Szokatlan volt számomra, hogy Szlovákia és Magyarország között csak egy híd a határ. A Duna is akkor tetőzött, és sok néni és bácsi segítkezett a gátakon, hordták a homokzsákokat.

Miután megérkeztünk, egy kollégiumban szállásoltak el bennünket, enni pedig a Klapka vígadóban kaptunk. Érdekeség volt az is, hogy a vi-

MIZUJS?

A nyár legjobb napja

(Élménybeszámoló)

A nyári szünidő egyik napján elterveztük a szüleimmel, hogy másnap elmegyünk Dávodra, az élményfürdőbe.

Aznap reggel hatkor keltem, mert nagyon izgatott voltam. Elkészítettük a törölközőket és az üdítőitalokat. Felöltöztünk, és negyed kilenckor el is indultunk. Alig 25 perc múlva meg is érkezünk, de még negyed órát kellett várni a nyitásig. A pénztárnál kék karkötőket kaptunk (aznap olyan színűek voltak a belépőjeggyel járó fürdőkarkötők), és mehettünk is be a kalandfürdő birodalmába. Először a melegebb termálfürdőbe mártóztunk, mivel a csúszdákat még nem nyitották ki. Amikor már melegünk lett, átmentünk a hidegebb vizű olimpiai medencébe. Fél óra múlva kitarult a csúszdák előtti kapu, s mi fogtuk is a nagy, színes úszógumikat, rohantunk fel a csúszdák kezdetéhez vezető lépcsőskön. Otthon úgy terveztük, hogy először a kékről csúszunk le, de végül is a narancsszínű csúszdával kezdtük. Nagyon féltem, ezért apu volt az első, utána anyu, aki elég sokáig csúszott, mivel menet közben kidőlt a gumiból. Amikor rám került a sor, összeszedtem a bátorságomat és elindultam. Nagyon izgalmas élménynek bizonyult. Ezután indultunk a citrom nevű (mivel sárga színű) csúszdára, de sajnos nem sikerült szőnyeget szereznünk, mellyel a lecsúszás fájdalommentesebb lehetett volna. Most én csúsztam először, s kissé fájdalmas is volt, de ez is jó csúszdának tűnt. A kékről is lementünk, csak azt túl rövidnek tűnt. Délben elmentünk ebédelni, óriási lángosokat ettünk és üdítő fogyasztottunk. Egy kis pihenés után én újra csúszdázni indultam, míg a szüleim a termálfürdőbe mentek. Picit később anyu elvitt jégkrémezni, közben apu elment a kis házba pihenni, mi pedig a sodrófolyósóba indultunk, ahol mesterségesen sodorták a vizet, úgy, hogy a benne levő fürdőzők nagy sebességgel mozogtak a vízzel együtt, miközben sokan hangosan nevettek s kiabáltak. Hamarosan megláttam egyik barátomat, ezután csak vele szórakoztam, anyu pedig sok fényképet készített rólunk. Lassan elérkezett a zárás ideje, haza kellett mennünk, de előtte elmentünk egy hercegszántói boltba, hogy vegyünk pár dolgot. Végül elindultunk haza.

Ezen a napon nagyon jól éreztem magam, kár, hogy ilyen gyorsan múlt az idő, és haza kellett jönni. Remélem, jövőre is eljutunk Dávodra.

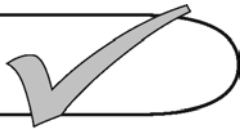
Bauer Kira, 5. osztály, Testvériség–Egység iskola, Bezdán

gadó főnök asszonya személyesen ismerte Kaszás Attilát, sok történetet mesélt nekünk. A versenyre másnap került sor. Először kategóriákba soroltak bennünket, s két verset kellett elmondanunk. Az ebédszünet után következett az eredményhirdetés, s akit arany-sávos soroltak, annak még egyszer el kellett mondania az egyik verset. Hatvanhat versmondó vett részt a fesztiválon, melynek fődíja a Kaszás Attila-díj volt. Mindenki igyekezett, és nagyon jól szerepelt. Réka bronz-, Ákos ezüst-, és pedig arany-sávos lettem.

Miután vasárnap hazaértem, mindenki megdicsért, s én is nagyon büszke voltam magunkra.

Kecsencsics Kitti, 5. a osztály, Hunyadi János iskola, Csantavér

Miről árulkodik az aurád színe?

Minden embernek különleges kisugárzása van, ez az úgynevezett aura. Habár helyzettől és lelkiállapottól függően az aura változik, mégis marad egy bizonyos domináns, rád jellemző színe. Ez pedig sokat elárul. Ha szeretnél többet megtudni önmagadról, töltsd ki a tesztet! Számold össze a válaszaidat, és megtudod, melyik szín jellemzi az aurádat.

1. Az alábbi tulajdonságok közül melyik három jellemző rád?

- a) Szenvedélyes, tetterős, türelmetlen
- b) Szeretetre méltó, szorgalmas, szenvedélyes
- c) Ötletes, humoros, könnyelmű
- d) Intelligens, elfogadó, ideges
- e) Kitartó, természetimádó, merev
- f) Együttérző, idealista, maximalista

g) Vállalkozó szellemű, kreatív, távolságtartó

2. Melyik állat illik hozzád?

- a) Sas
- b) Kutya
- c) Kenguru
- d) Oroszlán
- e) Teknősbéka
- f) Tengeri csikó
- g) Delfin

3. Mi a mottód?

- a) Carpe diem! (Élj a mának!)
- b) Ne álmold az életet, hanem éld át az álmaidat!
- c) Csak nyugi.
- d) Tedd meg, amit tenni akarsz, és fizess meg érte!
- e) Senki sem veheti el tőled az élményeidet.
- f) Élni és élni hagyni.
- g) Nem az a lényeg, mit látsz, hanem az, hogy milyen szemmel nézed.

4. Mitől leszel ideges?

- a) Ha sportolás közben kibicsaklik a bokám, és hetekig feküdnöm kell.
- b) Ha megtudom, hogy az egyik osztálytársamat molesztálják.
- c) Ha végig kell tanulnom a nyári szünetet, és nem marad időm szórakozni.
- d) Ha összebalhúzom a legjobb barátnómmal.
- e) Ha elvesztem a pénztárcámat.
- f) Ha megszólítok egy helyes srácot, és ő hidegvérrel lekotpart.
- g) Ha látom a hírekben, mennyien éheznek, milyen sok igazságtalanság és gonoszság van a Földön.

5. Ha virág lennél, melyik lennél?

- a) Rózsa
- b) Harangvirág
- c) Tulipán
- d) Napraforgó

- e) Gyöngyvirág
- f) Liliom
- g) Orchidea

6. Mi tűnik fel leginkább, ha a parkban töltöd a tavaszi délutánt?

- a) A jókedvű srácok.
- b) A sétálók.
- c) A hatalmas gyepek, amin frizbizni lehet.
- d) A napsugár melege és ragyogó fénye.
- e) A virágok.
- f) Egy szerelmespár.
- g) A madarak csicsérgése.

7. Mi jut eszedbe, ha meghallod ezt a szót: föld?

- a) Az élet.
- b) A kék bolygó.
- c) Kosz.
- d) Valamit el- vagy ki kell ásni.
- e) Az anyatermészet.
- f) Az otthon.
- g) A négy elem (víz, föld, levegő, tűz) egyike.

Ha legtöbb az a válasz: PIROS

Ha piros az aurád színe, akkor vidám, szenvedélyes és bátor lény vagy. Majd szétvet az energia, nyitott vagy mindenre, és vinni akarsz valamire az életben. Vinni is fogod, ha nem hagyod, hogy a türelmetlenséged letérisen az utadról.

A FELADATOD: Kiváló vezető rejlik benned, képes vagy motiválni a többieket. Mutasd meg, mit tudsz a sportban, a suliban vagy a haveri körben! Ragaszd át a többiekre a lelkesedésedet!

ERŐT MERÍTHETSZ: a moziban, a színházban, szabadtéri színpadok nézőjeként.

Ha legtöbb a b válasz: KÉK

Az aurád színe arra enged következtetni, hogy megbízható és szeretetre méltó ember vagy. Sok minden foglalkoztat, nagyszerű barát vagy, de sajnos hajlamos a szeszélyességre.

A FELADATOD: Ha megtanulod, hogy bíznod kel az ösztöneidben, a megérzéseidben, akkor új lehetőségek tárulnak fel előtted. Vágj bele ezekben a „kalandokba”, de vállald a felelősséget a cselekedeteidért!

ERŐT MERÍTHETSZ: a tengerek vagy tavak partján, de a különböző kegyhelyeken is.

Ha legtöbb a c válasz: NARANCSÁRGA

Ha narancssárga az aurád, akkor spontán, humoros, vállalkozó kedvű és nagyon társasági lény vagy. Veled mindig jó buli az együtt-lét, pedig tudsz te lusta, közönyös és önző is lenni. Viszont alig találni olyat, aki versenyre kelhetne veled a flörtölésben.

A FELADATOD: Csak úgy sugárizk belőled az életöröm, és szuper csapatjátékos vagy.

Értékelés

Vond be a többieket a feladatokba, és mutasd meg nekik, hogy nemcsak megéri együtt dolgozni, de nagyon jó szórakozás is!

ERŐT MERÍTHETSZ: a strandokon és a vízesekek mellett.

Ha legtöbb a d válasz: SÁRGA

A sárga alapszín azt jelenti, hogy intelligens, barátságos, játékos kedvű és szinte mindig beszédes vagy. S mert veled sohasem unalmas az élet, mindenki nagyon kedvel. Néha viszont felületes és elég hirtelen haragú tudsz lenni.

A FELADATOD: Elégedettség a megszerzett tudás és az elért célok arányában növekszik. Azért vagy itt, hogy az energiáddal és a tetterőddel ötvözve használd a tudásodat. Minél többet tanulsz, annál sikeresebb leszel.

ERŐT MERÍTHETSZ: a búza- vagy repceföldeken és a múzeumokban.

Ha legtöbb az e válasz: ZÖLD

A zöld auraszínből ítélve nagyon társasági lény vagy, aki gyakorlatias és természetközeli életet él. A többiek nem látnak erős egyéniségnek, könnyen befolyásolnak; de bizonyos kérdésekben megmakacsolod magad, egyenesen csökönyös is tudsz lenni. Nagyon kötődsz a szeretteidhez, ezért hajlamos vagy a féltékenységre. Van érzéked a pénzhez.

A FELADATOD: Harmóniára, békességre, egy jobb világra vágyasz. Fontos számodra, hogy gondoskodhass valakiről vagy valamiről.

Mindegy, hogy ember, állat vagy növény, segíteni szeretnél rajta.

ERŐT MERÍTHETSZ: a parkokban, az erdőkben és a magányosan álló fák tövében.

Ha legtöbb az f válasz: FEHÉR

A fehér arról árulkodik, hogy különösen bölcs vagy, kitűnsz a többiek közül a veled született spiritualitással, az együttérzéssel és magas, időnként elérhetetlen ideáljaiddal. Mivel hajlamos vagy a maximalizmusra, nem sokan tudják rólad, hogy nagyon romantikus alkat vagy.

A FELADATOD: Idealistaként egy jobb világról álmodozol, és te magad is tenni szeretnél érte. Foglalkozz a témával, olvasd el az ehhez kapcsolódó szakirodalmat, hogy még mélyebben beeláss az élet fontos kérdéseibe!

ERŐT MERÍTHETSZ: a hegycsúcsokon és a tornyok tetején.

Ha legtöbb a g válasz: LILA

A lila alapszín arra utal, hogy vonzódasz a misztikus, a spirituális dolgokhoz. Lehet, hogy bizonyos „természföltötti” tulajdonságokkal is rendelkezel. Szereted a zenét, fantáziadús és kreatív vagy, de néha álmodozó és túlságosan távolságtartó.

A FELADATOD: Meg akarsz találni az élet értelmét, és tovább akarsz fejleszteni magad. Hagyd, hogy a barátnőd inspiráljanak, ezáltal kitágul a látómezejük, ami neked is sokat segít.

ERŐT MERÍTHETSZ: a várakban, kastélyokban, az elvadult kertekben és rózsalugásokban.

„Kedves Bizalmas sorok!

Tizenhárom éves vagyok. Úgy érzem, saját magammal van gondom, mert rájöttem, hogy én is olyan szeretnék lenni, mint a barátnőm. Szébb, mint én, és a fiúknak is jobban bejön. Jó barátnőm, de néha legszívesebben kikaparnám a szemét. Az utóbbi időben sokat veszekszünk egymással. Már arra is gondoltam, hogy nem barátkozom többé vele, de nélküle sem lenne jó. Mit tegyek? Kérlek, segíts!

Válasz:

Kedves Lilly!

Az igazság az, hogy a féltékenység zöld sárkánya ül rajtad. Kisebbrendűnek érzed magad mellette, még akkor is, amikor semmivel sem vagy csúnyább, mint a barátnőd. Az önbizalmadat is gyengítette a féltékenység, ezért érzed úgy, hogy a barátnőd mindenben jobb, mint te. Mivel gyakoriak az összetűzések köztetek, biztosan jót tenne, ha egy kicsit eltávolodnátok egymástól. Már amennyire lehet. Az is segít tisztázni a helyzetet, ha őszintén elmondod a barátnődnek, hogyan érzel, és milyen rosszul érzed magadat a bőrödben. Közösen is elbeszélgethettek arról, hogy min tudnátok változtatni. Hogyan segíthetne ő, hogy jobban érezd magadat. Szabad időtökben másokkal is barátkozzatok mind a ketten. Olyan lányok társaságát keresd, akiket nem érzel vetélytársnőnek. Lazíts egy kicsit! Tarts egy kis önvizsgálatot, és vedd számba az általad kedvelt tulajdonságaidat. Egyúttal hasznos meghallgatni, hogy mások mit mondanak rólad, mit kedvelnek nálad. Ami pedig a fiúkat illeti, nemsokára eljön a te időd is, és akad majd nem is egy fiú, akinek pont te, és nem a barátnőd fog tetszeni.

„Kedves Bizalmas sorok!

Én egy 12 éves lány vagyok. Nemrégiben átköltöztünk egy új városnegyedbe, itt nagyon sok gyerek van a környéken. A gondom az, hogy egyiket sem ismerem. Szeretnék megismerkedni velük, de nem merek odamenni hozzájuk. Én egy nagyon szegénylős, visszahúzódott gyerek vagyok. Jobb lenne, ha még lenne velem valaki ismerős, mert így rossz odaállni, én egyedül, ők meg sokan... Félelmetes! Nem tudom, befogadnának-e, mert ők már régóta ismerik egymást, jól megvannak egymással. Hogyan közelítsek hozzájuk, hogy ne essek ki hülyének. Kérlek, segíts!

Pál utcai gyerekek”

Válasz:

Kedves Szegénylős!

Igazán megértelek, mert valóban nagyon nehéz ismeretleneket megszólítani, elkezdni beszélgetni velük, különösen, ha gatlásos valaki. Gondolj arra, hogy nem hiába mondják: „Aki mer, az nyer!” Ha nem próbálkozol, sosem tudod meg, hogy mi lett

volna, ha... A start lehet közvetlen: „Szevasztok! Engem X. Y.-nak hívnak, most költöztem ide, még senkit sem ismerek a környéken.” Lehet közvetett közeledés is: „Bocsi! Hány óra van? Otthon maradt az óram.” Vagy: „Láttalak ma az iskolában, melyik osztályba jársz?” stb. Ha túl leszel az első lépésen, könnyebben megymajd az ismerkedés. Bátran előre!

„Kedves Bizalmas!

Segíts! Van egy fiú, aki rám szállt. Állandóan piszkál, kellemtelen helyzetbe hoz a beszélásaival. Az unokatestvérem azt mondja, hogy ez azért van, mert tetszem neki, és nem tudja, hogyan közeledjen hozzám. A fiúk sokszor annak a haját húzzák, azzal piszkálódnak, akit kedvelnek. Én viszont nagyon rosszul érzem magam ilyenkor. Mit tegyek, hogy leszálljon rólam?

Szellőcske”

Válasz:

Kedves Szellőcske!

Tulajdonképpen az unokatestvérednek igaza van, a fiúk serdülőkorban nagyon sokszor úgy mutatják ki az érzelmeiket a szimpátiájuk iránt, hogy piszkálják azt. Ez azért van, mert egyrészt nem tudják, hogyan is kell viselkedni az ilyen helyzetekben, hiszen semmilyen tapasztalatuk nincs még ezen a téren, másrészt titkon félnek az elutasítástól, ezért érzelmeiket „durvaságba” csomagolják. Amit megtehetsz, hogy nyílt lapokkal játszol, és megmondod a fiúnak, hogy zavar, nem tetszik a viselkedése, úgy érzed, hogy nem kedvel téged. Ha látja, hogy nem utasítod el, megváltozhat a viselkedése, és fel meri majd fedni a valódi érzéseit.

„Kedves Bizalmas sorok!

Nagyon boldogtalan vagyok. A nyáron elkezdtem járnival egy fiúval. Amióta elkezdődött a sulis, csak egyszer beszélgettünk. Felhívtam telefonon, de azt mondta, hogy biciklizni indult, és meg is szakította a beszélgetést. Azóta várom, hogy hívjon. Már nem érdeklém? Mi van vele? Hívjam újra én, vagy várjak, hogy ő hívjon? Kérlek, segíts!

Bicikli”

Válasz:

Kedves Boldogtalan!

Azt hiszem, már te is tudod, hogy mire is következtethetsz a viselkedéséből. Több oka lehet annak, hogy nem akar már tőled semmit sem. Sok minden lehet a háttérben: még kisfiú, és nem tudja, mit is akar; már nem ér rá csajozni, mert jobban érdekli a társakkal való focizás meg a bicajozás; ciki neki a barátok előtt, hogy jár valakivel, mert a többiek piszkálódhatnak stb. Szomorkodj még egy kicsit, majd tegyél pontot a történetre. Próbáld elfelejteni. Biztos, hogy nemsokára feltűnik majd a láthatáron egy érettebb fiú, és kölcsönös lesz a köztetek lévő vonzalom. Ne feledd, mindennek megvan a maga ideje! A tiéd még csak most jön.

Aggódsz az iskolakezdés miatt?

Ki vagy akadva, hogy elkezdődött a sulis? Az egész tanév egy merő stressz volt számodra, és máris itt van a következő? Tedd felre a stresszt, nem éri meg! Nézz szembe a régi félelmeiddel!

A dolgozatok miatt aggódsz a legtöbbet?

A tanulók többsége a teljesítmény és a nyomás miatt szokott aggódni. A tanévkezdéskor már csak arra tudsz gondolni, hogy mennyi stresszes időszakod lesz? Stop!

Ne aggódj előre feleslegesen valami olyan miatt, ami még meg sem történt! Ha a körmödöt rágod már napokkal, hetekkel az ellenőrző előtt, attól az nem fog jobban sikerülni, ebben egyetérthetünk. Viszont a napjaidat megkeseríti, előre őrlődsz olyan dolgokon, amik még meg sem történtek.

Mindenkinek vannak negatív gondolatok, de időnként nagyon el tudnak szaporodni. Ha szükséged van rá, akár hangosan is mondd ki, hogy STOP!

Mindig az adott pillanatra, percre koncentrálj! Ha tudod, hogy mikor vár rád egy nagy feladat, készíts tervet a felkészülésre. Ha valóban eljött az idő, és tanulni kell, akkor sincs más hátra, csak egy kis tanulás. Csak arra gondolj, hogy megteszel mindent, ami tőled telik. Ha beleadtál apait-anyait,

akkor meg már kár rágódni azon, hogy hányas lett, hiszen akkor és ott kihoztad magadból a maximumot.

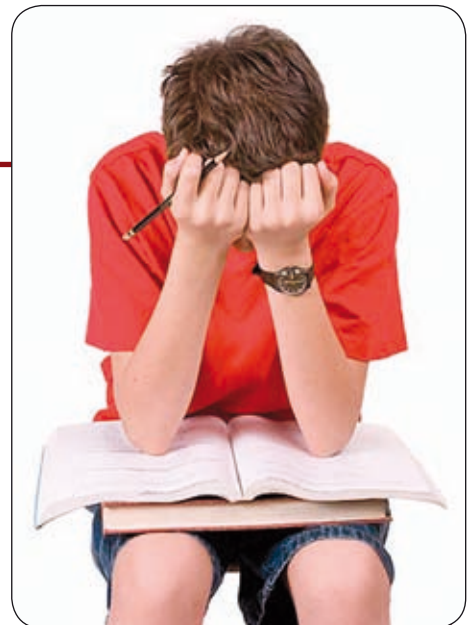
A tanárok teszik be nálad a kaput?

Ha jó tanuló vagy, akkor az lehet a gond, hogy túl sok terhet raknak rád. Ha rosszul teljesítesz, akkor lehet, hogy be vagy skatulyázva, és idegesít, hogy nem tudsz ebből kilépni.

Ne hagyd magad! Természetesen ez nem azt jelenti, hogy fennhangon üvöltözz a tanárral, hogy már pedig te másképp gondold. Hanem higgadt és nyugodt fejjel, őszintén képviseld az érdekeidet. Ha már megint egy versenyre küldenének, nyugodtan mondhatod nemet is, ha úgy érzed, ez megterhelő. Ha rossz skatulyába kerültél, viselkedj épp ellenkezőleg. Sajnos akadnak olyan helyzetek, amikor igazságtalanság történik, ne félj segítséget kérni egy felnőtől, akár egy másik tanártól vagy a szüleidtől.

A többiekkel van probléma?

Először is a legfontosabb, hogy tudatosan gondold át, pontosan mi zavar a többiekkel kapcsolatban. Zaklatnak, visszabeszélnek, nem foglalkoznak veled? Mindegyik helyzetre más-más lesz a megoldás. Lelkileg könnyebb az ilyen helyzeteket a barátokkal

átvésszeli. Ha nincsenek is jelen a barátaid, tudod jól, hogy ki az, akire számíthatsz, tudod jól, hogy melletted fognak állni, ha megosztod a kellemetlen élményeidet.

A szünidő után is szánjatok minél több időt egymásra a barátaiddal. Egy-egy kellemetlen helyzet után jó lesz erőt meríteni a nyári élményekből.

Ha zaklatnak, bántanak, ne félj segítséget kérni! Ha eddig nem tetted meg, jelezd a tanárodnak, hogy nem jó néhány osztálytársaddal a kapcsolatot. Lehet, hogy ha hatékonyan közbelép a tanárod vagy az iskolapszichológus, megelőzhető lesz a probléma, és mindenki számára kellemesebb lesz a tanév.

Tizenévesként nem egyszerű az élet: amellet ugyanis, hogy az ember lánya próbál divatosan öltözködni, még arra is ügyelnie kell, hogy mi az, ami jól áll neki. Íme néhány alapötlet, ami segíthet.

Nagyméretű válltáska

A „tote” fazonú, magyarul leginkább „pakolónak” hívták táskák olyan kényelmes, vastag pántú, mégis nőies darabot jelent, ami télen-nyáron egyaránt sláger. Előny, ha a kedvenced mosható, hiszen gyakorlatilag bármit belepakolhatsz.

Pasztellszínek

Ruha, felső, szoknya, táskák, cipő és biszu formában is hordhatod őket. Az idén nincsenek

szigorú szabályok arra vonatkozóan, hogy melyik szín melyikhez nem megy, ám a menő módon kaotikus megjelenés és a papagájos összehatás között óriási a különbség. Bizonytalanság esetén keress egy színkört, és válassz két egymás mellett vagy egymással szemben álló árnyalatot!

Vintage stílus

Csipke, krepp, hatalmas virágminta, állógallér... Ilyen darabokat is szép számmal láthatsz az üzletekben, de olcsóbban megúszod a trendet, ha szétnézel

Tinidivat

anyukád szekrényében. Ha van kedved hozzá, és anya is megenyedi, akár át is alakíthatod a neked leginkább tetszőket.

Neonszínek

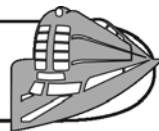
Nemcsak a '90-es évek fő vonulatai köszönnek vissza az idén, a '80-asok aromáját is megízlelheted a legrikítóbb neonszínek segítségével. Meglepő módon itt az a szabály, hogy nincs szabály. Szinte bármit bármivel

párosíthatsz, de emlékezz, mit mondtunk a papagájokról!

Állatminta

Tigris, leopárd, zebra, zsiráf, krokodil... Nem kell Afrikáig menned ahhoz, hogy láss egy kis szafarit. Itt van egy alapszabály: egyszerre csak egyféle állatmintát kapj magadra, abból is csak egy-két darabot! Túlzás tetőtől talpig „vadulni”, mint ahogy más-fajta nyomatot sem szerencsés párosítani hozzájuk.

A Dóm

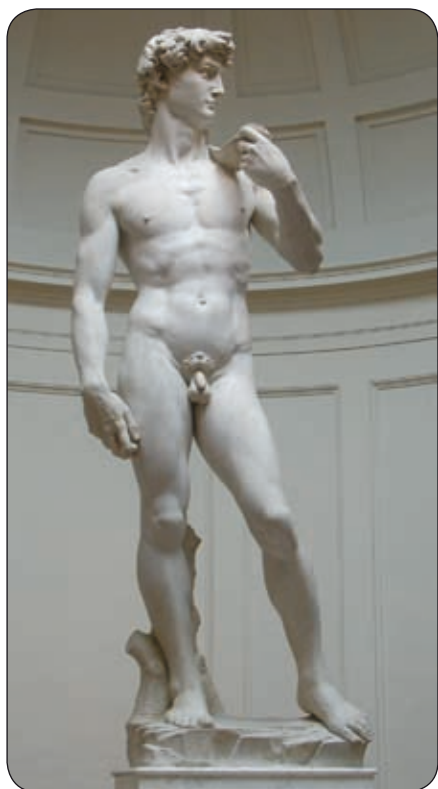

A Ponte Vecchio

Firenze

Jól döntöttek Julius Caesar katonái, amikor az etruskok leigázása után a Toscana-t átívelő Arno folyó völgyében maradtak. A római veteránok i. e. 59-ben alapították a kolóniát, amely később Közép-Oroszország, sőt az egész reneszánsz világ központja lett. Azt, hogy a „művészetek bölcsője” egy etruszk királyról, a környező virágos rétekről vagy a folyó hullámainról, esetleg jókívánságként kapta a Florentia, azaz a „virágzó” nevet, homály fedi. Annyi azonban bizonyos, az áldás hatott!

A Medicek címerében, buszjegyen, freskón, bőrportékákon – a lilium szimbóluma lépten-nyomon szembeköszön. A városban együtt él a jelen és a történelem. Dante háza és a Michelangelo-szobrokat rejtő Medici-kápolna mellett jól megfér egy modern Gucci-kirakat vagy a San Lorenzo piac forgataga.

Dávid, az eredeti

Firenzében nehéz eltévedni. Egyrészt, mert a turistákhoz szokott olaszok bármikor útbaigazítanak, másfelől, itt minden út a Dómhoz vezet. A Duomo a város szíve. Gótikus homlokzatával királynőként magasodik fölénk. Körbejárhatjuk, bemehetünk vagy felmászhathatunk Brunelleschi kupolájába és Giotto Harangtoronyába. Innen nemcsak a város barna háztetőire és a hömpölygő Arnóra, de talán még a Dóm melletti Keresztelőkápolna aranyozott remekére, Ghiberti Paradicsom-kapujára is vethetünk egy pillantást, a lenti tömegben már bajos lenne.

Dáviddal többször is találkozunk. A reneszánsz idején a Medici-dinasztia alapozta meg Firenze gazdagságát. Ők építették a Régi Palota (Palazzo Vecchio) mellé azt az eredetileg hivataloknak helyet adó épületet, amely ma a világ egyik legrégebbi képtára. Az Uffiziben először csak Medici-kincseket állítottak ki, ám ma Leonardo, Tiziano és Botticelli is vár, válogatott társaság! A tavasz és Vénusz születése előtt még azok is ott ragadnak, akik nem rajonganak a festészetért. Unatkozni a képtár jegypénztára előtt kígyózó sorban sem lehet, az arkádok alatt festők, utcazenészek, maskarások szórakoztatnak. Kicsit távolabb a Loggia dei Lanzi szabadtéri szobrai és a tökéletes férfi maga, Michelangelo Dávidja. De az itt és a Michelangelo-sétányon álló változatok másolatok, Dávid eredetijét az Akadémiai Könyvtárban őrzik.

A rejtélyre éhes utazók feltétlenül nézzenek be a fényűző Régi Palotába. Az itt látható Vasari-freskó alatt állítólag Leonardo Anghiari csatája rejtőzik. Hogy kiderítsék, így van-e, a festményre lyukakat fúrtak, ám a műemlékvédők tiltakozására a munkálatokat tavaly megszakították. Pedig Vasari képén szerepel egy üzenetként is értelmezhető felirat: „Aki keres, talál.” Vasariról nevezték el azt a folyosót, amellyel Cosimo nagyherceg kérésére a Régi Palotát és a Pitti Palotát (Palazzo Pitti) kötötték össze. A folyosó Firenze legendás hídján, a Ponte Vecchiön is átvezet. A hídra lépve először észre sem vesszük, hogy víz fölött járunk.

Talpunk alatt macskakövek, jobbra-balra elegáns ékszerüzletek kirakatai. Nem volt ez mindig így, a házikók a középkorban hentesüzletek voltak, ám a szemet és bűz miatt bérleti jogukat csakhamar az ötvösök céhe kapta.

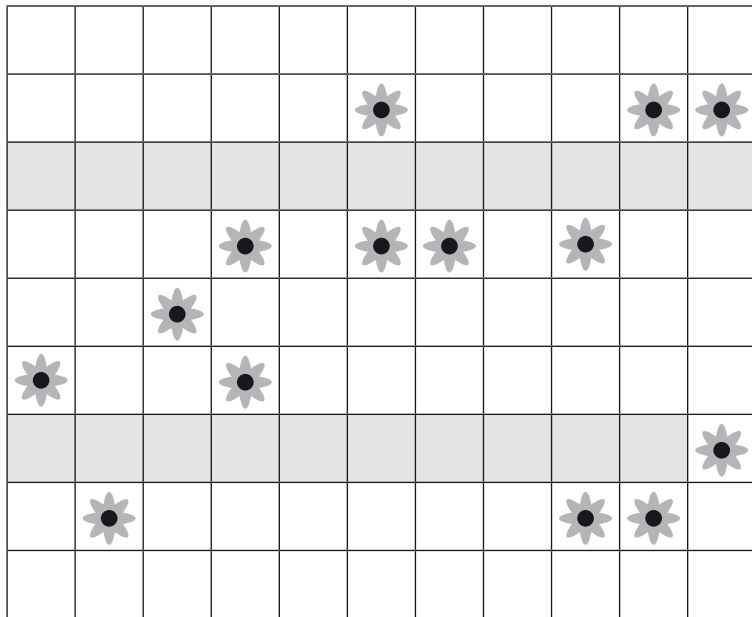
A túlparti Oltarno a kézművesnegyed és a Boboli-kert (Giardino di Boboli) birodalma. Utóbbi a reneszánsz kertépítészeti szimmetriára törekvő szép példája. De nemcsak a Boboliba, több villába, kertbe, lugasba is bepillanthatunk. Csak bírjuk a sétát! Szerencsére Firenzében gyalog is bárhová eljuthatunk. Vágjunk neki bátran a hosszúnak tűnő Michelangelo-sétánynak, amelynek végén a Rózsák Kertje, a második ál-Dávid és San Miniato temploma áll! A ciprusos-olajfás domboldal és a városra nyíló kilátás minden fáradságért kárpótolnak.

Firenze nyüzsgő, vidám, lüktető és hangos. „A legélhetőbb olasz város” cím birtokosa, világhörökségi terület, ennek ellenére eszünkbe sem jut ódon múzeumvároshoz hasonlítani. Ha a kulturális sokk levezetésekképp nekivágunk a firenzei éjszakának, a hangulatos tereken együtt hódolhatunk az olaszokkal a vinopasta-pizza hármas egységének.

A Santo Spirito tér bolhapiacán éjszakába nyúló gitárszó, galambokat kergető bambinók, krétával földre festett műalkotások fogadnak. Itt meglehetjük azt, amit máshol sehol: egy fagyalattal kísérelhetünk a folyóba nyúló Santa Rosa gátra, hogy az Arno közepén állva várjuk meg a naplementét. Ha igaz a mondás, hogy ott vagy otthon, ahol a szíved ott felejtet, Firenze sokakat visszavár. Ne felejtjük el megsimogatni az Új Piac mellett álló bronz vadkan csillogóra kopott orrát – aki így tesz, állítólag visszatér.

G. L.

Berakós rejtvény

- Egy fajtisza vadászskutyát szeretnék vásárolni.
- Kérem, semmi akadály. Ennek még papírja is van.
- Az nem kell, ...

(A folytatást megtalálod a rejtvényben, ha berakod az itt levő szavakat, betűhalmazokat a rejtvényrácsba.)

Kétbetűsek: ÁH, EK, ÉN, ZT.

Hárombetűsek: CÍM, ENA, IYE, MÁY, NEM, OIR, ULN, VEA.

Négybetűsek: ALMA, EHÓL, KORG.

Ötbetűsek: BÁLÁI, BOGÁR, CINEZ, ÍZLEL, ÚDORÓ.

Hatbetűs: RÁZÁRÁ.

Hétbetűsek: SZENTES, MODULÁL.

Nyolcbetűs: ELBÚSULÓ.

Kilencbetűsek: ALKALMAZÓ, GYORSULÁS.

Tizenegy betűsek: CSAVAROGNAK, MOGYORÓSZÍN.

Betűrejtvények

1

NEŐŐŐŐŐ

 2

Ü	B ZS
---	---------

 3

I	LM
PA	2

 4

T	BA	FÜ
---	----	----

Skandináv rejtvény (25.)

Kétszáz éve született az magyar jogász, író, politikus, a Magyar Tudományos Akadémia és a Kisfaludy Társaság elnöke, akinek nevét és két művének címét megtalálod a rejtvényben.

	SZÁRAZ FÖLDDARAB EZ	ÜNNEPÉLYESEN ÁTAD V. NEM SZABAD	CSAPADÉK FIATAL HAJTÁS	ÁLLATKERT (ÉK. F.) HANGTALAN JEL	KÖTŐSZÓ Z. M.	EGYFAJTA ADÓNEM NEM GYAKORLATI	
	RÉMÜLET A POHÁRBA ÖNT	SUGÁR EZ	TEHER BETŰI		FAZEKAS MIHÁLY NORD	AUSZTRIA	A
JAPÁN	KELET INDULJ	NUMERO NEM HALVA	HULLAJT NÉMET FOLYÓ	„S” VETEMÉNYEZ	BIBLIAI BÁRKÁS EGYFAJTA KÖSZÖNÉS	NÉMETH LÁSZLÓ ENERGIA RÖVIDEN	50
EME FIGYEL BETŰI	FELSZÓLÍTÁS ELLENÉRE SEM FRANCIA-ORSZÁG	AZ EMELETRŐL LESEGÍTETT EEEE	KIS ERIKA RŰD ELEJE	A MÁSIK HELYEN URÁN	URÁN A MŰLT IDŐ JELE	DÉL	500
NÉHA !!	N. V. A 3. SZEMÉLY	HÁZÓRZÓ NÉVELŐ		Z			

Keresztszavak

		F	S	F		
		O	Z	O		
M	O			L	I	S
T	O		N		O	S
O	D	A			L	Ó
		L	Á	S		
		Ó	S	Ó		

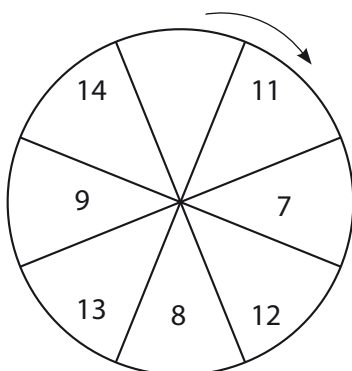
Pótold a hiányzó betűket úgy, hogy vízszintesen és függőlegesen is értelmes szavak alakuljanak ki.

Szóbetoldó

		A				I		
	S	A				O	S	
K	I	A				U	L	T
	F	E				A	D	
		K					K	

Olyan szót kell találnod, amely minden sorral értelmes szót alkot.

Körszámtan

A számok egy bizonyos logika szerint követik egymást. Erre kell rájössz.

Kicsi sarok

Játék a betűkkel

AAAÁD
KLPR

AAAÁK
ÓPRR

AÁÁDL
PRTU

Az ábrához megadott betűket rakd az üres négyzetekbe úgy, hogy vízszintes és függőleges irányban is egy-egy hárombetűs, értelmes szó alakuljon ki.

Kitöltőcske

1				
2				
3				
4				
5				

Meghatározások: 1. Ünnepi sütemény, 2. A terítékhez tartozik, 3. Égési termék, 4. Zaj ellentéte, 5. Titelnél ömlik a Dunába (Az átlóban kialakult szó a megfejtés.)

A 24. szám megfejtései

Keresztrejtvény

– Dehogysis, ha kell nekik, jöjjenek érte.

Betűrejtvények

1. Angéla egyedülálló, 2. eredményes tanulást, 3. megfelelő, 4. ezeregy

Mozaikrejtvény

Törökkanizsa

Kakukktojás

1. brokkoli – ez főzeléknövény, a többi főváros
2. gordonka – ez vonós hangszer, a többi pengetős
Egy pont egy betű
a) ajtócsengő, b) osztálytárs, c) Péterréve, d) orrszarvú

Körszámtan

201 – az első számhoz hozzáadunk 3-at, majd a kapott számot megszorozzuk 3-mal, és így folytatjuk

A 22–23. skandináv rejtvény megfejtése:

HURRÁ, ITT A VAKÁCIÓ!

Könyvjutalmat kap:

KERTÉSZ ZSUZSANNA, FELSŐHEGY

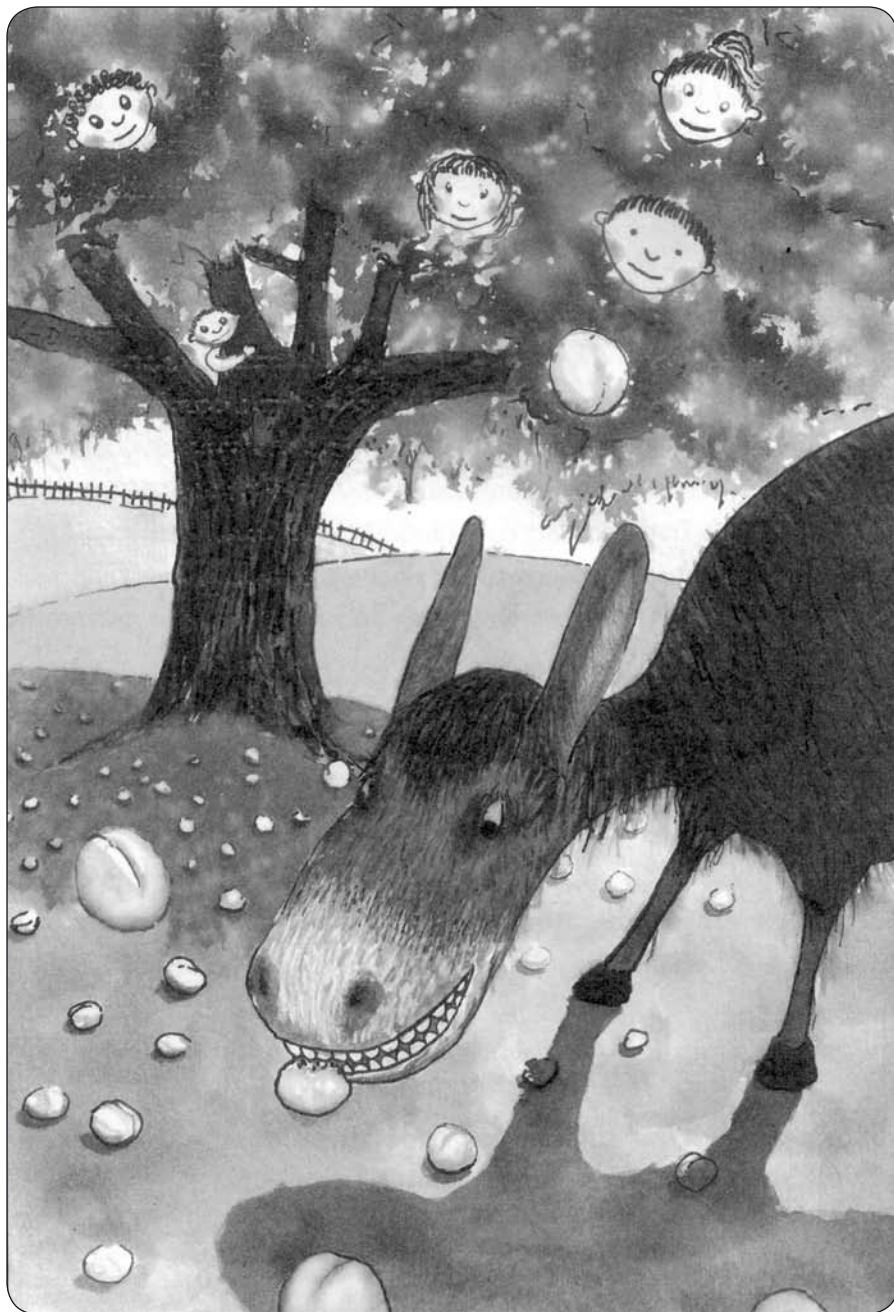
Füles

A névadás kizárólag emberi találmány.

Ötödik gyerekként születtem a népes családkba, ám nyakiglábbá nyúlt nővéreim mégis szívesen babáztak velem. Lópokrócban ringatva gyakran hajba is kaptak miattam, ki dudlizzon meg, ki cserélje ki a pelenkát, s így a „sok bába közt” néha a földre huppantam. „Te számár!” – dühöngött ilyenkor mindegyik ujjal mutogatva a másokra. „Ha ő számár, akkor te meg csacsi vagy” – mondogatta édesanyám az árukkodó Júdásnak – „hiszen a testvéred”. Persze elértették a dolgot, s így maradt rajtam „a kis csacsi” becenév, amit természetesen mindig és mindenütt nagy-nagy előszeretettel ragasztottak rám.

Ahogy pemzliszerű varkocsom csikófarokká dúsult, már le is szamaraztak. Hiába mondogatta, mesélte el nekik édesanyám, hogy a számár az Isten állata, mert az üldözőik elől menekülő viselős Máriát a hátára vette – amikor mindezt a dús füvet legelésző ló visszautasította –, s ezért Isten a hátára egy keresztet rajzolt. Csikófarkamat immár két hosszú hajfonatba fogtam, amikor megajándékozott a gólya a legelső unokaöcsémmel. Hej, de boldog is voltam! Végre játszótársam is akadt a családban. Nagy számárként most már én is lecsacsizhattam őt, ha orra esett, ha lenyúzta a térdét, ha az ostorral pattogtatta meg a lábikráimat... Aztán, hogy az istállóban ne macerálja a lovakat, mert abból nagyobb baj is lehetett volna, játékszernek kapott egy igazi – négylábú szamarat. Füles jámbor jószág és türelmes, hűséges barát volt. A hátán tanultunk meg lovagolni – akármondani, szamaragolni, s bizony számtalanszor megtörtént, hogy míg az egyik oldalán belecsimpaszkodtunk, hogy felkapaszkodjunk rája, zsupsz, a másik felén már fejjel lefelé bukdácsoltunk le róla. Bukfenc közben néha ott találtuk magunkat a négy patája között, harsányan bömbölve, de ő rezzenéstelen pofával, moccanás nélkül kivárta a hisztériánk végét. Farkával a legyeket csapkodta, éles fogaival a füvet harapta. Néha a hasa alá is benézett, megvagyunk-e, aztán ha elunta a mókát, dobantott egyet a hátsó lábával, s mi máris penderedtünk kifelé, újfent kezdve a játékot. Kendőt kötve a fejére, néha ő testesítette meg a gonosz mostohát vagy a boszorkányt utcai színházunkban, vagy ha úgy tetszett, befogtuk a kétkerekű kordé elé, és végigfuttattuk vele az utcát, telis-tele gyerekekkel. Sok-sok marok kristálycukorral háláltuk meg nagy hőstettét.

A baracklevár főzése nálunk mindig nagy élménynek számított. Aznap, míg szüreteltünk, nemcsak degeszre ehettük magunkat sárgabarackkal, hanem később is vissza-visszajártunk vékony karéj kenyérszeleteinkkel a rotyogó üsthöz, hogy anyánk a fakanálon maradt ízt rávakarja kóstoló gyanánt. A forró aranymasszából persze néha a csupasz karunkra is pottyant egy-egy csepp,

mire jajgattunk, ugrálgattunk egy keveset – a fakanál anyánk kezében ilyenkor dorgáló pálcává változott –, de mit sem törődve mindezzel újabb és újabb próbakört tettünk az üst körül. A barackfa különben Füles kedvenc pihenőhelye volt, hiszen hatalmas koronájával hűs árnyékot vetett a legforróbb napszakokban, nemcsak neki, hanem az összes aprójószágoknak is, pulinknak, macskáinknak, kapirgáló csirkéinknek... Szüretkor persze mindenki más elkotródott a fa mellől, csak szamarunk maradt állhatatos. Hátáról könnyen felpattantunk a magasabb ágakra is, ahonnan – hálából – egy-két érett szemet neki is ledobtunk. Ígyre lehetett a dolog, mert ha nem kapott barackot, bizony éktelen iázásba kezdett. Ha pedig megette az adagját, hálásan mosolygott. Bizony mondom, fülig ért a szája, hatalmas fogait pedig csatogtatta, hogy még, még, még kér...

A sárgabarack zölden is, éretten is „tilos” gyümölcsnek számított: zölden, mert hascsikarást kaptunk, éretten pedig azért, mert

ha rögtön nekiestünk volna, oda a télirevaló! No de hogy lehet mindezt egy csökönyös számárnak elmagyarázni, aki csak tátog és tátog a fa alatt újabb barackra várva? Hát sehogy. Gondoltuk, majd csak ráun Fülesünk az ácsingózásra, és odébbáll. Erre mi leli? Nekidől farával a fa kérgének és mintha csak vakarózna, megriszálja azt hol jobbra, hol balra. Potyognak ám az érett barackok, s ő nagyokat vigyorogva lakmározik teli pofával.

– No, te csacsi, no! – így anyám.

– Te számár!!! – ordítottunk most már mi, gyerekek is a fa tetején, görcsösen megkapaszkodva valami vékonyka kis hajtásban.

– A füled mindenit, te Füles, mindjárt kapsz egy fülest!

Vert most már papucsával a hátára anyánk, mire Füles – mert így kapta a nevét – zokon vette a dorgálást. Sértett önérzettel elsomfordált az ólba, s onnan méltatlankodott csacsi módjára egészen napestig.

Legalább muzsikaszóval szedtük a barackot.

M. KREKITY Olga

A legszebb ékszerek egyike. Királynők és színésznők, menyasszonyok és nagymamák egyaránt viselhetik, hisz kortalan, nem hivalkodó, és mindenkinek jól áll. A gyöngy a kínaiak szerint a tisztaság és érték jelképe.

A gyöngy születése

A gyöngyszem születése valójában nem más, mint a kagyló természetes védekezési reakciója a szennyeződésekkel szemben. Amint valamilyen kosz kerül a kagyló belsejébe, az állat egyfajta réteget von a szennyeződés köré: így születik a vékony gyöngyház, amelyet a kagyló két-három éven át egyre vastagít, míg végül kalciumréteget épít a szennyeződés köré. Ez a kéreg adja a gyöngy egyedi ragyogását. Egy szem gyöngy 92 százalék kalcium-karbonátból, 6 százalék szerves anyagból és 2 százalék vízből áll. Az igazán nagy és szép példányok nem nőnek ilyen gyorsan; 10-12 évbe is beletelik, mire borsószem nagyságúra duzzadnak.

Nem minden kagyló alkalmas a gyöngyök „kihordására”, a világon mindössze 70 olyan faj él, amelyben gyöngyök képződnek: ezeket Kínában, Mallorcán, Ceylonban és Venezuela környékén tenyésztik. Az édesvízi kagylók is termelnek gyöngyöt, de ezek csupán Amerikában, a Mississippin és a Hudson folyó mellékágaiban élnek meg. Az édesvízben nőtt gyöngyök színesebbek, fényük nem olyan tiszta, mint tengervízben született társaiké.

A gyöngy tenyésztése

A gyöngyök kilencven százaléka Japánból érkezik, ahol hatalmas tavakban, mester-

Tudtad-e?

Kagylóba zárt kincs

séges körülmények között – a busás haszon reményében kagylókat érlelnek. A kagylók belsejében szakértők helyezik el a „piszkot”, amely hatására az állat élete során akár két-három gyöngyöt is képes „kihordani”, ráadásul minden esetben egyre nagyobb, „szül”. Szemre az igazi és a tenyésztett gyöngy között nincs különbség. Ez csak komoly laboratóriumi vizsgálatokkal mutatható ki.

Mikimoto, a feltaláló

Mokichi Mikimoto 1858-tól folytatta kísérleteit az Ago-öbölben, ő fedezte fel, hogy idegen anyagot helyezve a kagylóba, gyöngyöt lehet tenyészteni. 1899-ben, a tokiói Ginzán megnyitotta első gyöngyüzletét. Tíz évvel később már katalógus jelent meg a tenyésztett gyönggyel készített ékszerekről. 1932-ben külföldi újságírók jelenlétében 135 kiló, nem teljesen hibát-

lan tenyésztett gyöngyöt égetett el a cég. Mikimoto ezzel azt üzent a világnak: a japán gyöngy nem játékszer, hanem maga a tökéletes szépség. Ma Tokio, Párizs, London és New York legelegánsabb részén vannak márkaüzletei.

Ritka darabok

Fekete gyöngy egykor csak az uralkodók ékszereiben volt található. Az egyik leghíresebb fekete gyöngy, az Azra az orosz koronaékszerek egyik nyakláncának középső darabja. Jóllehet ma is ritka és értékes, de műértő és igényes vevő megvásárolhatja. Akárcsak korábban, ma is a legritkábban előforduló kerek és kiváló minőségű gyöngyöt keresik. De más formáknak is megvan a szépségük: az ötvös keze alatt egy körte formájú vagy barokk gyöngy is csodálatos ékszerré válik.

Ha a tengerparton nyaraltál, biztosan gyűjtöttél szebbnél szebb kagylókat, esetleg tengeri csillagot is. Szép lehet úgy is, ha egy nagy tálba rakod őket, de talán jobban érvényesül a szépségük, ha funkciót is adva nekik, valamit készítesz belőlük. Ehhez adunk néhány ötletet, inspirációt.

1. A kagylókból, csigákból készülhet egy csilingelő nyári emlék. Fúrd ki a kagylókat (ehhez kérj segítséget), majd fűzd fel őket egy zsinórra, és már készen is van az egyedi szélcsengőd.

Kagylóhéjjal, csigával díszítve...

2. Romantikus hangulatú gyertya is készülhet kagylóhéjból. Egyszerűen állíts bele teamécseket a nagyobb kagylókba!

3. Ha ékszerként viseled, mindig eszedbe jutnak a nyaralás emlékei. Fehéren is hagyhatod a kagylókat, de ha jobban tetszik, fess be különböző színűre, és fűzd fel őket egy láncra.

4. És persze képeket is készíthetsz a szép kagylókból, csigákból. Tetszés szerinti alakzatban ragaszd fel őket egy üres képeretbe.

Bók

A feleség panaszkodik:
 – Szörnyen érzem magam. Öreg vagyok, kövér és csúnya. Jólesne, ha mondanál valami szépet rólam.
 Mire a férj:
 – A látásod szinte tökéletes.

Papagájtanítás

Mórickát fülön csípi az anyja:
 – Mit hallok kisfiam, hogy csúnya szavakra tanítod a papagájt?
 – Dehogy mama, pont fordítva, én csak azokat a szavakat ismétlem előtte, amiket nem szabad kimondania!

Az ördög szeme

– Miért karikás az ördög szeme?
 – ???
 – Mert az ördög sohasem alszik.

Hely a buszon

Egy fiatal srác ül a buszon. Egyszer csak felszáll egy öreg néni, és azt mondja a srácnak:
 – Fömlálna, fiatalember?
 – Áááá, ismerem ezt a trükköt! Én felállok, maga meg gyorsan elfoglalja a helyemet.

Parasztbácsi

Egy parasztbácsi bement az autóhifiboltba:
 – Van egy kocsim, és kéne bele autóhifi.
 – Tessék parancsolni, van többféle.
 – Melyik a lehangosabb?
 – Ez itt.
 – Mikrofont lehet rákötni?
 – Hááát, tulajdonképpen lehet.
 – Kipróbálhatom?
 – Tessék, itt a mikrofon.
 – Dinnyét vegyeneeeeeeeek!

– Hányszor mondtam már? Nem lettél letöltve, megszülettél...

Duna-parton

Két rendőr sétál a Duna-parton, találnak egy hullát. Megszólal az egyik rendőr:
 – Te, dobjuk át ezen a kerítésen, az már nem a mi körzetünk.
 Átdobják a hullát, mire valaki megszólal a túoldalról:
 – Te! Ez már megint itt van!

Elhagyott a feleségem

– Képzeld, tegnap elhagyott a feleségem. Azóta sem aludni, sem enni nem tudok – panaszkodik egy fickó a haverjának.
 – Ennyire megviselt a dolog? – kérdi a haver együttérzően.
 – Dehogysis. Csak elvitte magával az ágyat meg a hűtőszekrényt!

Ritka könyvek

A ritka könyvek gyűjtője összefut egy férfival, aki elmondja neki, hogy épp most dobott ki egy régi, szakadt Bibliát, ami öt-ötök óta ott porosodott a háza padlásán.
 – Valami Guten... vagy kicsoda nyomtatta ki.
 – Csak nem Gutenberg? – kérdezi a könyvgyűjtő elképedve. – Hisz akkor maga a legritkább könyvek egyikét dobta a szemébe! Egy Gutenberg-bibliát a minap árvereztek el 8 millió dollárért!
 – Na, hát az enyém egy centet sem ért volna – mondja nagy nyugodtan az ember.
 – Valami Luther Márton ugyanis összefirkálta az elejét.

Barátok

Két részeg beszélget:
 – Te, én gondolkodtam a tegnapi balhé óta, legyünk inkább barátok!
 – Észnél vagy, hogy néznénk ki csuhában?

Műtét

Súlyos műtét után a beteg ébredzik. Egy ismerős arc hajlik fölé.
 – Doktor úr, hogyan sikerült a műtétem?
 – A műtét nem sikerült valami jól, de én nem az orvosom vagyok, hanem Szent Péter.

Olcsó fogászat

– Halló! Mennyibe kerül önöknél egy foghúzás?
 – Háromezer dinár.
 – Nem lehetne olcsóbban?
 – Hát, érzéstelenítés nélkül kétezer.
 – Túl drága. Megoldható olcsóbban?
 – Ha a doktor úr helyett az egyik gyakorló orvos csinálja, akkor csak ezer.
 – Nagyszerű! Szeretném, ha előjegyznék az anyósomat hétfőre.

Móricka a Balatonnál

Mórickaék a Balatonnál nyaralnak, de a gyerek sehogy sem akar bemenni a vízbe.
 – Gyere be, olyan jó itt! – unszolja a testvérei.
 – Persze, hogy kihúzzátok a dugót, és én lefolyjak!

Levél haza

Fiatal katona levele:
 „Kedves édesanyám! Nagyon jól érzem magam itt, nincs semmire szükségem. De ha mégis csomagot akarna küldeni, akkor abban jól kösse meg a csirke lábát, nehogy felrúgja az üveg bort, és elázzon az ötezer!”

Kismalac és a pizza

Agresszív kismalac pizzát rendel. Megkérdezi tőle az eladó:
 – Mivel kéred, kismalac?
 – Mivel éhes vagyok!

– Ha nem te voltál az, aki egy tonna fagyit vett a bankkártyával, akkor ki volt?

Hóesés

Egy házaspár éppen reggelizik, és hallgatják az időjárás-jelentést:

„Ma erős hóesés várható, kérjük a hókotrók munkájának megkönnyítése érdekében a páratlan házszámú oldalon parkoljanak!”

A férj így is tesz, ott parkol.

Másnap ismét hasonló a helyzet:

„A ma várható hóesés miatt kérjük, hogy mindenki a páros oldalon parkoljon!”

A férj megint ott parkol.

Harmadnap ismét hallgatják a rádiót:

„A mai hóesés miatt kérjük, hogy mindenki parkoljon a...”

De ezzel a rádió elhallgat. A férj kétségbeesve felkiált:

– Úristen, most honnan tudjam, hol parkolhatok?

A feleség válaszol:

– Semmi gond drágám, szerintem ma parkolj a garázsunkban...

Mikroszkóp, periszkóp

– Mi az, amivel kis dolgokat megnézhetsz?

– Mikroszkóp.

– Mi az, amivel a víz alól felnézhetsz?

– Periszkóp.

– Mi az, amivel a falon átnézhetsz?

– Ablak!

Új híd

Az új híd felavatása után odaállítanak egy rendőrt, hogy számolja meg, hány ember megy át a hídon.

A rendőr számolja:

– Egy darab, két darab, három darab...

Meghallja ezt egy járókelő, mondja a rendőrnek:

– Az embereket nem darabban számolják hanem főben.

A rendőr számol tovább, most már jól:

– 4 fő, 5 fő, 6 fő, 7 fő, kedd, szerda...

– A dokim azt mondta, hogy kerüljem a felesleges stresszt, ezért nem néztem meg a számláját.

Elveszett rágógumi

Apuka nyakába veszi kislányát, de amikor a gyerek már jó ideje az apja haját húzogatja, az rászól:

– Kislányom, hagyd már abba, fáj, ha húzod a hajam.

Mire a gyerek duzzogva:

– Jó, akkor nem keresem tovább a rágógumimat.

Konyak

– Jean, kóstolja meg ezt a konyakot! Mit talál benne furcsának?

– Azt, hogy megkínált vele uram!

Tengeri levegő

A skót házaspár beszélget:

– Az orvos azt mondta, levegőváltásra van szükségem.

– Szerencse, pont megfordult a szél.

– Nem, nem... nekem tengeri levegő kell.

– Semmi gond, akkor kötök a ventilátorra egy sózott heringet.

Bakteriológus

– Mi a foglalkozása? – ordít rá az újoncra az őrmester.

– Bakteriológus vagyok.

– Ne cifrázza nekem, mondja nyugodtan, hogy vasutas!

Hangos rádió

Erélyes hang a telefonban:

– Azonnal halkítsa le a rádióját, vagy feljelentem!

– Eszemben sincs! Ha zavarja, költözzön egy másik utcába!

– Onnan beszélék!

Kakukkos óra

Két szőke nő összefut az utcán:

– Hova viszed azt az órát?

– Az állatorvoshoz.

– Miért?

– Berekedt a kakukk.

Csillagok

Sherlock Holmes és dr. Watson túrázni mennek, felállítják a sátrukat, és elalszanak. Néhány óra múlva Holmes felébreszti hűségese társát:

– Watson, nézzen fel az égre, és mondja meg, mit lát!

– Millió csillagot látok.

– És mit mond ez önnek?

Watson eltöpreng egy darabig.

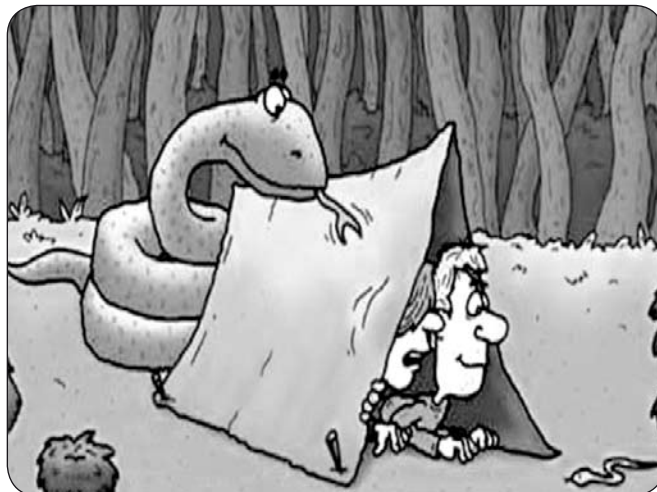
– Asztronómiai szempontból ez azt jelenti, hogy milliányi galaxis létezik, és potenciálisan milliárdnyi bolygó. Asztrológiai szempontból ez azt jelenti, hogy a Szaturnusz az Oroszlánban áll. Az idő tekintetében ez azt jelenti, hogy körülbelül negyed négy van. Teológiai szempontból ez a bizonyíték arra, hogy az Úr mindenható, és hogy mi kicsinyek és jelentéktelenek vagyunk. Meteorológiai nézőpontból ez arra enged következtetni, hogy holnap gyönyörű napunk lesz. És önnek mit mond ez?

– Watson, maga idióta! Valaki ellopta a sátrunkat!

Hal a buszban

Egy horgász véletlenül ottfelejt a halat, amit fogott, a buszban, az ülés alatt. Pár nap múlva megjelenik egy hirdetés a helyi újságban:

„Aki a buszban felejtett egy zacskó halat, az szíveskedjék befáradni a garázsba, és elviheti a buszt.”

– Juj, egy kígyó! Remélem, ennél nagyobbra nem nőnek...

Gion Irodalmi Tábor

Már harmadik alkalommal rendeztük meg a nyári olvasási tábort Újvidéken, az Apáczai Diákotthonban 2013. július 22-től 26-ig. A táborba azok a gyerekek juthattak, akik az előző iskolaév folyamán részt vettek a Vajdasági Magyar Pedagógusok Egyesülete által meghirdetett olvasási versenyen. A döntő ugyan még decemberben lezajlott, a helyezéseket mégsem felelték a szervezők. A nyári táborba a 2., 3. és 4. helyezést elért csapatok kerülhettek, mivel a verseny főszervezője, Nagy Margit pályázatok által magyarországi nyaralást tudott biztosítani az 1. helyezett diákoknak. Kb. húsz könyvbarát volt együtt egy héten át, akik Vajdaság különböző településeiről érkeztek: Adáról, Óbecséről, Doroszlóról, Temerinből és Székelykevérről.

A nyári tábor főszervezője Viola Lujza úrményházi magyartanár volt. Foglalkozásokat tartott még Kollár Mária, Nagy Nikoletta és Brindza Ildikó. Az irodalmi szövegelemzések mellett sor került még játékos nyelvtani feladatok megoldására, közösségi játékokra, filmvetítésre, kirándulásra, színházlátogatásra és városnézésre is. Az utolsó nap vetélkedőt tartottak, amely összefoglalta az egész heti munkát.

A feladatlap kitöltésében a legjobbak voltak:

- I. hely: Magyar Zsófia (Óbecse),
II. hely: Balla Réka és Brindza Mátyás (Doroszló) és
III. hely: Jankovics Bocskovity Éva (Temerin).

A legjobb balladairók:

- Kőrösi Kitti (Ada),
Katona Corine (Ada) és
Tokodi Melánia (Óbecse).

A táborozók meglepetést tartogattak az utolsó napra: Rettegés a kolosban címmel rövidfilmet mutattak be,

ami tulajdonképpen horrorparódia volt. A film rendezői, szereplői a következő tanulók voltak: Kalácska Rita (Temerin), Nagy Sándor (Óbecse), Brindza Mátyás (Doroszló), Horák László (Temerin), Takács Filip (Doroszló), Jankó Ákos (Székelykeve) és Magyar Zsófia (Óbecse).

A 2013/14-es tanévben ismét lesz olvasási verseny, méghozzá október végén. A bővebb információkat megtalálhatjátok a Jó Pajtás júniusi, utolsó számában, illetve a Vajdasági Magyar Pedagógusok Egyesületének honlapján.

Az olvasandó művek listája az 5. és 6. osztályosok számára:

- Jókai Mór: A nagyenyedi két fűzfa
Fekete István: Bogáncs
Mándy Iván: Csutak és a szürke ló
Lázár Ervin: Szegény Dzsoni és Árnika
Gion Nándor: A kárókatona még nem jöttek vissza
Bálint Ágnes: Szeleburdi család
Erich Kästner: Emil és a három iker
Jacqueline Wilson: Lányok a pácban

Az olvasandó művek listája a 7. és 8. osztályosok számára:

- Mikszáth Kálmán: Beszterce ostroma
Kosztolányi Dezső: Aranyrákány
Fekete István: Téli berek
Gion Nándor: Sortűz egy fekete bivalyért
Szabó Magda: Abigél
Déry Tibor: Niki
J. K. Rowling: Harry Potter és az azkabani fogoly
Luis Sachar: Stanley, a szerencse fia

Várjuk a csapatok jelentkezését! A versenybe bárki bekapcsolódhat! Egyenként 2 könyvet kellene elolvasni, és a kötelező közös művet: a kiscsoportnak a Kárókatona még nem jöttek vissza című Gion-regényt, a nagycsoportnak pedig a Sortűz egy fekete bivalyért című Gion-művet.

B. I.

Laura

A 6. teheráni (Irán) nemzetközi rajzversenyt még 2010-ben hirdették meg. Kis nyomozás után (szervezőkkel és nagykövetségekkel való levelezgetést követően) végre megérkezett az EmArt Műhely címére a szabadkai díjazott diákok érme és oklevele. Prole Laura aranyérmes, Dudás Csaba ezüst-, míg Pavlović Eszter bronzérmes lett. Oklevelet Bózsits Tímea, Rác Gyöngyi és Dózsai Dóra kapott.

EMI

Eszter Érme és oklevele

Csaba

A SenkiHáza-poszttert Cseh Kinga olvasónk kérésre közöljük.

CIP – Katalogizacija u publikaciji
Biblioteka
Matice srpske,
Novi Sad

82+79(02.053.2)
ISSN 0350-9141
COBIS.SR-ID
16225794

Vajdaság
Autonóm Tartomány
kormánya

A Jó Pajtás megjelenését támogatja

BETHLEN GÁBOR
Alap

Szekeres László
Alapítvány

66 éves a Jó Pajtás
Vajdasági magyar gyermeklap

■ Megjelenik a tanévben minden csütörtökön ■ Első szám: 1947. január 1. ■ Alapító (laptulajdonos): Magyar Nemzeti Tanács ■ Kiadja a Magyar Szó Lapkiadó és Nyomdaipari Kft., 21000 Novi Sad, Vojvode Mišića 1., Szerbia ■ A Kft. igazgatója: **Ökrész Rozália** ■ A Magyar Szó napilap főszerkesztője: **Varjú Márta** ■ A Jó Pajtás hetilap és a Mézeskalács havilap felelős szerkesztője: **Lennert Géza** ■ Tördelés és grafikai szerkesztés: **Buzás Mihály** ■ Szerkesztőségi titkár és segédszerkesztő: **Fehér Mária** ■ Lektor: **Buzogány Kardos Julianna** ■ Állandó külmunkatársak: Bence Erika, Bori Mária, Farkas Ilona, Fazekas Attila, Gyarmati Krisztina, Koncez Erzsébet, Lukács Melinda, Sztójánovity Livia, Tomán Mária ■ Telefon: +381/21/ 475-400-8 (csak telefon) ■ Kéziratokat és képeket nem örzünk meg és nem küldünk vissza ■ Terjeszti a Magyar Szó Lapkiadó Kft. terjesztőosztálya, telefon/fax: 021/557-304, e-mail: (csak lakterjesztési ügyekben) plasman@magyarszo.com ■ Dinárfolyószámla: 160-920019-57 Banka Intesa Novi Sad (feltüntetni: Jó Pajtás előfizetésre!) ■ Előfizetés egy évre (kb. 38–42 szám) 2000 dinár (csak belföldi kézbesítéssel) ■ Előfizetés egy évre (külföldre): a postaköltség változásának függvényében (érdeklődni e-mail-ben) ■ Készül a Magyar Szó Kft. FORUM Nyomdájában, Újvidéken ■ A nyomtatásért felel: **Berta Zoltán** igazgató ■ Jó Pajtás az interneten: <http://www.tippnet.rs/jopajtas> ■ szerk@jopajtas.info